

زیست چینه نگاری، زیست رخساره‌های کنودونتی و اندیس تغییر رنگ (CAI) کنودونت‌ها در نهشته‌های دونین پسین-کربنیفر در برش انارک، ایران مرکزی

الله ستاری^۱، علی بهرامی^{۲*}، حسین وزیری مقدم^۳، عزیزاله طاهری^۴، ساندرا ایزابلا کایسر^۵ و پیتر کونیگشوف^۶

^۱دانشجوی دکتری چینه و فسیل شناسی، گروه زمین شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

^۲*دانشیار گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

^۳استاد گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

^۴استاد دانشکده علوم زمین، دانشگاه صنعتی شاہرود، شاہرود، ایران

^۵استاد موزه تاریخ طبیعی اشتودنگارت، اشتودنگارت، آلمان

^۶استاد مؤسسه پژوهشی و موزه تاریخ طبیعی سنکنبرگ، فرانکفورت، آلمان

^{*}a.bahrami@sci.ui.ac.ir

دریافت خرداد ۱۳۹۹، پذیرش مرداد ۱۳۹۹

چکیده

بررسی فونای کنودونتی نهشته‌های دونین پسین-کربنیفر (می‌می‌سی‌سی‌پسین-پنسیلوانین) سازند های بهرام، شیشتو و قلعه (سردر ۱) در برش انارک (کوهبند عبدالحسین) در شمال شرقی اصفهان، واقع در زون ایران مرکزی، منجر به شناسایی تعداد ۶۷ گونه از ۱۸ جنس کنودونتی شد و بر همین اساس تعداد ۲۲ زون زیستی کنودونتی تفکیک گردید؛ که از این تعداد ۱۵ عدد مربوط به دونین پسین (۱۱ زیست زون مربوط به فرازین، ۱۴ زیست زون مربوط به فامینین) و ۷ زیست زون مربوط به کربنیفر (می‌می‌سی‌سی‌پسین - پنسیلوانین) می باشد. مرزهای زیستی فرازین / فامینین، دونین / کربنیفر، می‌می‌سی‌سی‌پسین / پنسیلوانین بر همین اساس تشخیص داده شد. با بررسی های صحرایی در برش مذکور تعداد ۵ واحد سنگ چینه‌ای تفکیک شد. انطباق منحنی های تغییرات سطح آب بر اساس زیست رخساره‌های کنودونتی با منحنی تغییرات سطح آب جهانی حاکی از تطابق نسبی در زمانهای مذکور دارد که علت آن کم عمق بودن حوضه ایران مرکزی نسبت به حوضه اروپا و آمریکاست. عناصر کنودونتی در زیست زون های فرازین تیره CAI=4 (11-a)، در فامینین رنگ روشن 2 CAI= 1.5-2 (11-b,c) و در کربنیفر مجدداً رنگ نیره CAI= 5-5.5 (11-d,e) را نشان می دهد که این تغییرات اندیس رنگ حاکی از بلوغ بافتی و احتمال حضور هیدروکربور در فامینین نسبت به فرازین و کربنیفر می باشد.

کلید واژه: دونین، کربنیفر، برش انارک، زیست زون های کنودونتی، ریز رخساره کنودونتی.

۱ - مقدمه

مطالعه تغییرات زیستی و زمانی مرز دونین-کربنیفر از موضوعات مهم و جالب توجه است که توجه محققین بسیاری را در گوشه و کنار جهان به خود جلب نموده و تاکنون پژوهش‌های زیادی در زمینه سنگ‌شناسی، رسوب‌شناسی و فسیل‌شناسی این مرز در نقاط مختلف جهان انجام گرفته است. در این مرز و کمی قبل از آن یک حادثه زیستی به نام هنگنبرگ برای موجودات جهان (بخصوص موجودات دریایی) رخ داده است [۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۱، ۱۲، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۵۸، ۵۹، ۶۰، ۶۱، ۸۴، ۱۰۷، ۱۰۸]. حادثه هنگنبرگ که با انقراض شدید تاکساهای مشخص می‌شود، باعث انقراض حدود ۴۵٪ از جنس‌ها و حدود ۲۰٪ از گروه‌ها و خانواده‌های مختلف فسیلی گردیده است [۹۵، ۹۷]. در این حادثه فونای پلاژیک و همی‌پلاژیک نسبت به فونای بتیک، بیشتر تحت تاثیر قرار گرفتند. تقریباً ۵۰٪ از گونه‌های استرالکدهای پلاژیک و همی‌پلاژیک در مرز C/D از بین رفته‌اند [۱۰۷]. انقراض بزرگی در تریلوبیت‌ها، برکیوپودها و آمونوئیدها، فرامینیفرها و مهره‌داران و کنودونت‌ها صورت گرفته و به میزان کمتر بر روی بریوزوئرها و دوکه‌ای ها مؤثر بوده است. میزان انقراض نسبی آمونوئیدها در این حادثه حدود ۸۵٪ است [۱۶]. انقراض اصلی در میان کنودونت‌ها در فاز اصلی این حادثه رخ می‌دهد و کنودونت‌های پلاژیک تا ۷۲٪ و کنودونت‌های نکتوبریک بیش از ۵۰٪ منقرض شده‌اند و پالماتولپیدها و ایکرودیدها (بجز چند گونه خاص از پالماتولپیدها) در اواخر فامین، به طور کلی از بین می‌روند [۱۱۱]. استروماتوپوریدها در فاز اصلی این حادثه به طور کامل از بین رفته‌اند [۱۰۸] و ریف‌های میکروبیال و متازوئن به صورت کامل منقرض شده‌اند [۶۰]. مطالعه مرز دونین-کربنیفر و حادثه‌ی زیستی هنگنبرگ در ایران توسط افراد مختلف مورد مطالعه و بررسی قرار گرفته است. بهرامی و یزدی (۱۳۹۱)، نیز مطالعاتی بر روی حادثه هنگنبرگ و مرز C/D در ایران مرکزی (برش‌های قلعه کلاگو، حوض دوراه ۱ و ۲) انجام داده که منجر به شناسایی نایپوستگی در این مرز و نبود دو زیست زون کنودونتی M. praesulcata Zone و U. praesulcata Zone از آخرین زیست زون‌های فامین پسین گردید، ضمن اینکه انقراض زیستی هنگنبرگ را مرتبط با زون آنوسیک در حاشیه‌های شمالی و جنوبی نواحی پلت فرمی پائوئتیس بر اثر تقویت نیروهای بالارونده ناشی از بادهای دائمی حاصل از نیروی کوریولیس دانسته اند [۲]. برای و همکاران (۱۳۹۱) در برش سیمه کوه در البرز شرقی، شروع کربنیفر را منطبق بر لایه‌های شیل تیره غنی از مواد آلی و آهک‌هایی نازک لایه و تیره رنگ و حضور آن‌ها را به حداقل بالا می‌دانند که منجر به شناسایی نایپوستگی در این مرز و نبود دو زیست زون کنودونتی M. praesulcata Zone و U. praesulcata Zone از آخرین زیست زون‌های فامین پسین گردید، ضمن اینکه انقراض زیستی هنگنبرگ را مرتبط با زون آنوسیک در حاشیه‌های شمالی و جنوبی نواحی پلت فرمی پائوئتیس بر اثر تقویت نیروهای بالارونده ناشی از بادهای دائمی حاصل از نیروی کوریولیس دانسته اند [۲]. برای و همکاران (۱۳۹۹) حادثه هنگنبرگ و مرز دونین-کربنیفر در برش تیل آباد (البرز شرقی) را منطبق بر یک لایه شیل تیره زغالی با ضخامت حدود ۳ سانتی‌متر دارای ورقه‌های نازک ژیپسی معادل Middle Praesulcata (Ziegler and Sandberg 1990) دانسته‌اند [۳].

برش انارک از جمله برش‌های پرسیل زمان دونین میانی-کربنیفر پیشین به شمار می‌رود که دارای فسیلهای گونیاتیت، کنودونت، برکیوپود، تنتاکولیت، تریلوبیت و فرامینیفرها می‌باشد [۱۰۹]. بهرامی و همکاران (۲۰۱۹)^۱ کنودونت‌های سازند بهرام در برش انارک را مطالعه نموده اند [۱۳]. لون و گورگیج (۲۰۰۶)^۲ در ناحیه‌ی انارک با بررسی رسوبات کربنیفر بالا (قلعه و

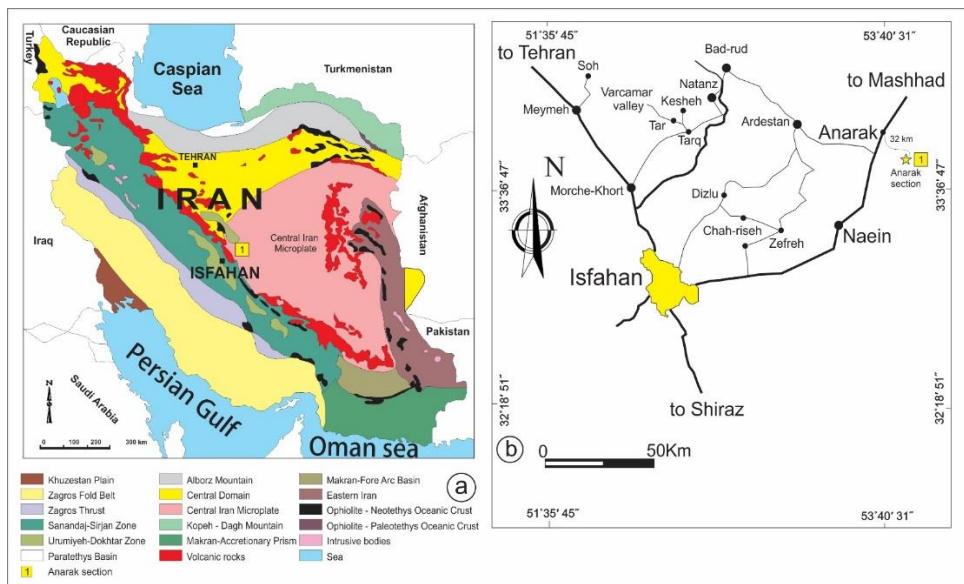
¹ Bahrami et al., 2019

² Leven and Gorgij, 2006

آبشنی) و پرمین زیرین (شامل سازندهای زلدو، تیغه معدنو، باغ ونگ و جمال) بر اساس فونای فرامینیفری، برش انارک را برشی کامل در ایران برای مطالعه در زمان‌های مذکور دانسته و معتقدند علی رغم برخی ویژگی‌های خاص، مجموعه فوزولیناهای قزلین و آسلین کاملاً مطابق با برش‌های اروپای شرقی است؛ که همگی نشان دهنده اتصال آزاد بین حوضه‌ی مرکزی و شرقی ایران، البرز و حوضه‌ی اصلی پالئوتیس می‌باشد [۶۹]. این تحقیق به بررسی کنودونت‌های دونین پسین-کربنیفر با تأکید بر مرز دونین-کربنیفر در برش انارک و تغییرات رخساره‌های زیستی در حادثه هنگنبرگ می‌پردازد.

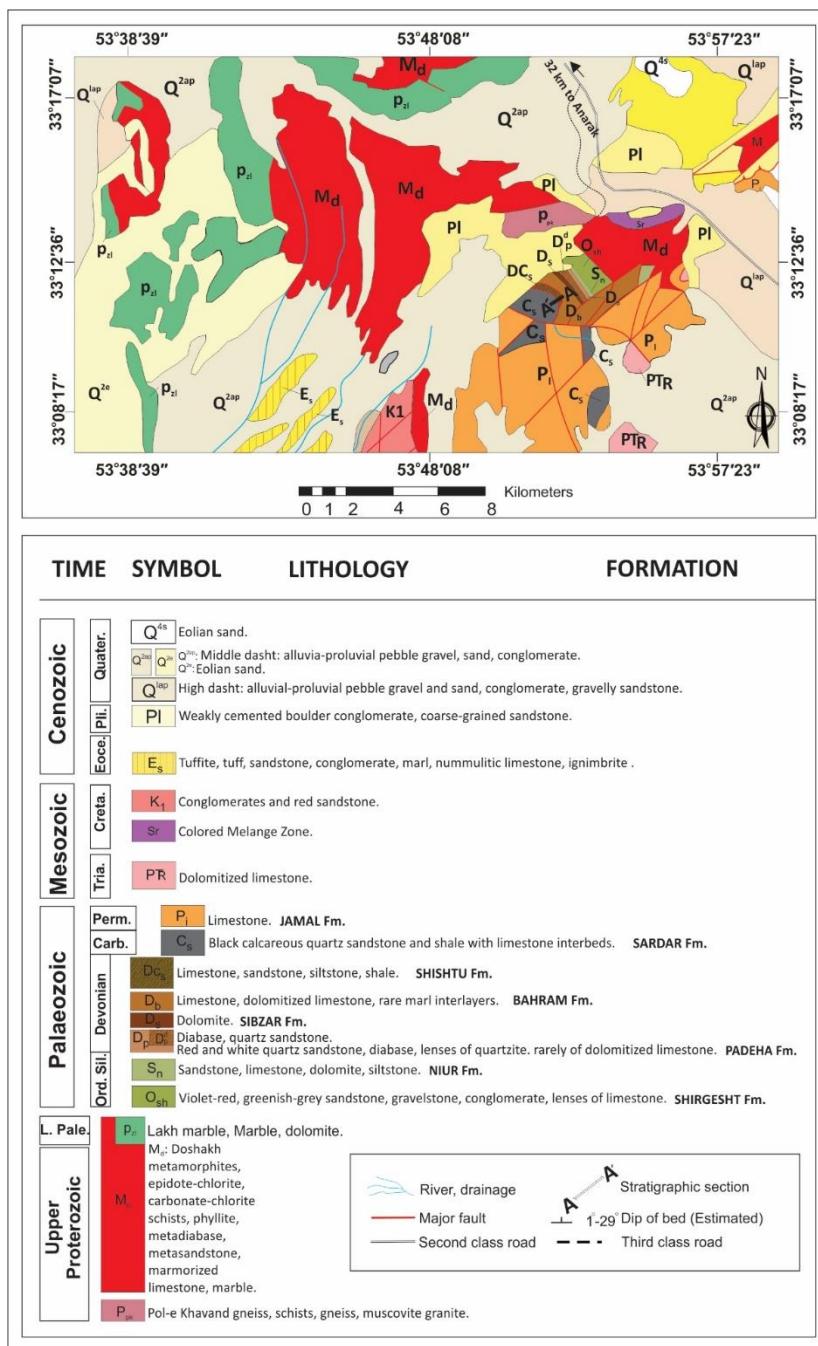
۲- موقعیت برش انارک

برش مورد مطالعه در ۳۲ کیلومتری جنوب شرق انارک و شرق ارتفاعات دوشاخ در منطقه‌ای تحت عنوان بند عبدالحسین و حدود ۱۸۰ کیلومتری شمال شرق اصفهان قرار دارد. در این ناحیه نهشته‌های رسوبی پالئوزوئیک به صورت ناپیوسته آذرین پی بر روی مرمرهای منسوب به لاخ با سن کامبرین زیرین قرار گرفته‌اند. شارکوفسکی و همکاران (۱۹۸۴)^۳ بر پایه حضور آرکنوسیاتیدهای موجود در این مرمرها، سن کامبرین زیرین را برای این بخش در نظر گرفته‌اند [۹۶]. توالی نهشته‌های پالئوزوئیک در برش بند عبدالحسین شامل سازندهای شیرگشت، نیور، پادها، سیبزار، بهرام، شیشتو، قلعه، آب شنبی (سردر ۱)، زلدو، تیغه معدنو، باغ ونگ و جمال می‌باشد که مجموعاً با ضخامتی در حدود ۱۲۰۰ متر بدنۀ اصلی پالئوزوئیک این ناحیه را تشکیل می‌دهند. برش انارک در ورقه ۱۰۰/۱۰۰ بند انارک به شماره ۶۷۵۶ قابل دسترس بوده [۱۰۲]، و مختصات قاعده برش $53^{\circ}52'23.83"E$; $33^{\circ}10'44.79"N$ و رأس برش $53^{\circ}52'22.90"E$; $33^{\circ}10'33.78"N$ در رخنمون نمونه برداری شده می‌باشد (اشکال ۱ و ۲).

شکل ۱- (a) زون‌های ساختاری ایران [۲۲]، (b) موقعیت جغرافیایی و راههای دسترسی به برش انارک [۱۴].

³ Sharkovski et al., 1984

شکل ۲- نقشه‌ی زمین‌شناسی محدوده مورد مطالعه از نقشه با مقیاس ۱/۱۰۰/۰۰۰ انارک (اقتباس از سوساو و همکاران، ۲۰۰۰).

۳- روش مطالعه

پس از بررسی و مشاهدات صحرایی در برش انارک، رخنمون با ضخامت ۱۷۸ متر شامل بخش بالایی سازند بهرام، سازند شیشتلو و سازند قلعه (سردر ۱)، و ثبت ساخته‌های رسوبی و ویژگی‌های سنگ‌شناسی، تعداد ۵۶ نمونه جهت بررسی فون‌های کنودونتی برداشت گردید. مطالعات آزمایشگاهی شامل خرد کردن، انحلال و شستشوی نمونه‌ها با اسید استیک، جدا سازی به وسیله جدایش دستی در زیر میکروسکوپ بینوکولار، آماده سازی استاپ و چسباندن کنودونت‌ها بر روی پایه آلومینیومی، تعیین

اندیس تغییر رنگ کنودونت‌ها به کمک جداول استاندارد [۴۱]، تهیه عکس SEM نام گذاری و شناسایی کنودونت‌ها و زون‌بندی زیستی آن‌ها بر اساس منابع جهانی (سندربرگ و همکاران، ۱۹۷۸^۴; زیگلر و سندربرگ، ۱۹۹۰^۵; هارتفلس، ۲۰۱۱^۶; کورادینی و همکاران، ۲۰۱۶^۷; اسپالتا و همکاران، ۲۰۱۷^۸) انجام گردید. در نهایت با تعیین تغییرات سطح آب دریا بر اساس فونای کنودونتی، رخسارهای کنودونتی و انطباق آن‌ها با منحنی تغییرات سطح آب جهانی، میزان تطابق سطح آب در برش مورد مطالعه با سطح آب جهانی بررسی و مقایسه گردید.

۴- بحث

۱-۴- سنگ چینه نگاری

بر طبق مشاهدات و مطالعات صحرایی رخمنون مورد مطالعه در برش انارک شامل سازندهای بهرام، شیشتتو و قلعه (سردر۱) می‌باشد. مرز زیرین سازند بهرام با دولومیت سیبزار بصورت تدریجی و مرز فوکانی آن با سازند شیشتتو بصورت ناپیوسته همشیب می‌باشد. مرز فوکانی سازند شیشتتو با سازند قلعه (سردر۱) نیز ناپیوسته و همشیب می‌باشد. با بررسی رخساره‌های سنگی و ویژگی‌های سنگ شناسی ۵ واحد سنگ چینه‌ای تفکیک گردید (شکل ۳). واحد ۱- آهک‌های خاکستری رنگ متوسط تا ضخیم لایه دارای بقایای بازوپایان، بریوزوئر، شکم پایان و ریز بقایای مهره داران می‌باشد. (ضخامت ۱۵ متر، نمونه‌های A1-A6).

واحد ۲- آهک‌های سفید تا خاکستری نودولار با میان لایه‌های نازک شیل قرمز که به تدریج به سمت بالا به میزان شیل‌های قرمز اضافه شده و مجدداً در بخش بالایی به آهک خاکستری اسکلتی (خرده‌های بازوپایان، انکوئید، بقایای اسفنج‌ها) تبدیل می‌گردد (ضخامت ۳۰ متر و شامل نمونه‌های A7-A29).

واحد ۳- آهک نودولار قرمز رنگ مارنی نازک لایه دارای مرجان‌های انفرادی، شکم پایان، بازوپایان و دوکفه‌های ها، در بخش بالایی این واحد یک لایه‌ی غنی از کرینوئید و لایه حدوداً ۲۰ سانتی متری حاوی آمونوئید می‌باشد (ضخامت ۶۸ متر، نمونه‌های A30-A48).

واحد ۴- آهک بشی شده سفید رنگ و دولومیتی شده که میزان فسیل در این واحد بسیار اندک است و بعضاً خرده‌های برآکیوپود و دوکفه‌ای مشاهده می‌گردد (ضخامت ۲۷ متر، A49-A50).

واحد ۵- آهک خاکستری فسیل‌دار که عمدهاً شامل خرده‌های اسکلتی دوکفه‌ای ها، و فرامینیفر فراوان می‌باشد (ضخامت ۳۸ متر، A51-A56).

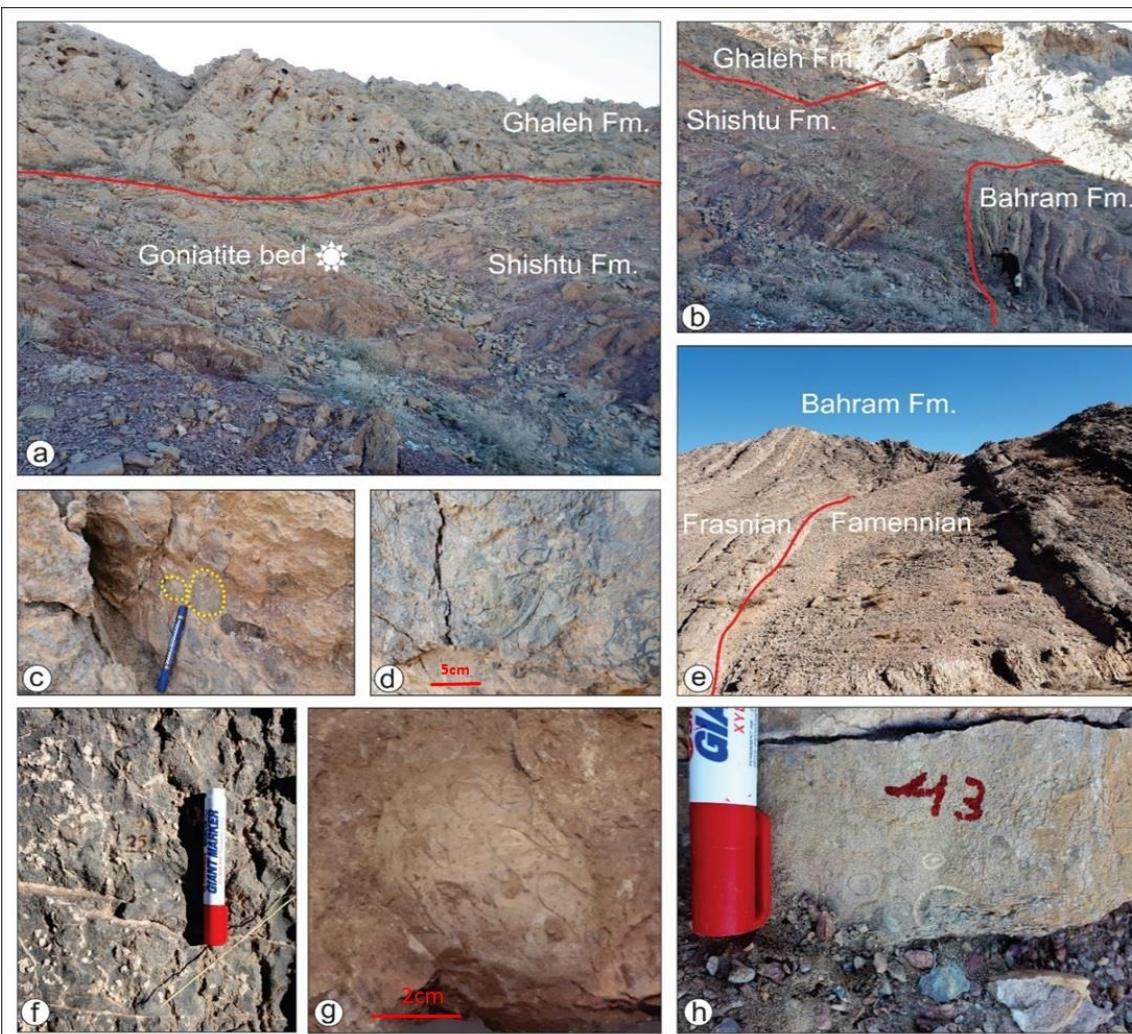
⁴ Sandberg et al., 1978

⁵ Ziegler and Sandberg, 1990

⁶ Hartenfels, 2011

⁷ Corradini et al., 2016

⁸ Spalletta et al., 2017

شکل ۳-۳ (a) مرز سازند شیشتو و سازند قلعه (سردر ۱) و محل افق گونیاتیت دار (b) مرز سازند های بهرام، شیشتو و قلعه (سردر ۱) (c) آهک های برشی شده در قاعده سازند قلعه (d) آهک اسکلتی (بیوکلاستی) سازند قلعه (سردر ۱) (e) مرز فرازین- فامین در سازند بهرام (تبديل آهک های خاکستری پرسیل به آهک های مارنی نودولار سفید تا خاکستری رنگ با میان لایه های نازک شیل قرمز) (f) آهک خاکستری فسیل دار در بخش بالایی سازند بهرام (g) افق گونیاتیتی در رأس سازند شیشتو و (h) آهک خاکستری فسیل دار دارای مرجان در بخش بالایی سازند شیشتو.

۴-۲- زیست زون های کنودونتی

اگرچه تعداد عناصر کنودونتی بدست آمده از هر نمونه حدود ۴ تا ۵ کیلوگرمی حداکثر تا ۳۰ عدد در نمونه A29 می باشد و همچنین عدم وجود برخی از گونه های کنودونتی شاخص آب های عمیق که در زیست زون بندی های جهانی (هارتفلس، ۲۰۱۱؛ اسپالتا، ۲۰۱۷) مورد استفاده قرار گرفته است، از گستره کنودونت های عمدتاً مربوط به رخساره های کم عمق جهت تفکیک زیست زون ها استفاده گردید.

در مجموع از مطالعه فونای بدست آمده ۶۷ گونه متعلق به ۱۸ جنس: *Pseudopolygnathus*, *Polygnathus*, *Gnathodus*, *Branmehla*, *Alternognathus*, *Scaphygnathus*, *Mehlina*, *Palmatolepis*, *Icriodus*, *Bispatherodus*, *Pelekysgnathus*

Rhachistognathus Locheria, Ancyrognathus, Idiognathodus, Declinognathous Protognathodus Clydagnathus شناسایی گردید. با توجه به گستره سنی گونه‌های کنودونتی تعداد ۲۲ زون زیستی شناسایی گردید که از این تعداد ۱۵ زیست زون مربوط به دونین پسین (فرازنین پسین-فامنین) و ۷ زیست زون مربوط به کربنیفر (می‌سی‌سی‌پین-پنسیلوانین) می‌باشد (شکل ۴ و ۵).

Palmatolepis winchelli to Ancyrognathus ubiquitus zones (A2-A6)

نام‌گذاری این زیست زون بر اساس حضور گونه‌های *Ancyrognathus ubiquitus Palmatolepis winchelli* و *Polygnathus cf. alatus Polygnathus cf. politus* Ovananova 1969 (Girard et al. 2005) صورت گرفته است که این گونه‌ها در رخمنون مورد مطالعه یافت نگردید؛ ولی با توجه به آخرین حضور گونه‌های کنودونتی *Palmatolepis bogartensis* Huddle 1934 و *Polygnathus webbi* Stauffer, 1938 فرازنین-فامنین می‌باشد و همگی در *linguiformis* Zone مفترض می‌شوند (زیگلر و سنتبرگ، ۱۹۹۶؛ ۲۰۰۰؛ اوناتانوا و کونونوا، ۲۰۰۱، ۲۰۰۸؛ بولتینک، ۲۰۰۳^۹). مجموعه کنودونتی در این زیست زون متعلق به فرازنین بالایی (*Palmatolepis winchelli to Ancyrognathus ubiquitus zones (linguiformis)*) است و معادل زیست زون‌های فرازنین در رخمنون اناک به صورت پیوسته و بدون وقفه در رسوبگذاری است. لایه‌های شیل سیاه یا آهک تیره رنگ که در بیشتر برش‌های دریایی جهان دیده می‌شوند (کارمیچل و همکاران، ۱۹۵۵^{۱۰}) در مرز مذکور مشاهده نگردید. کنودونت های دیگر همراه این بایوزون *Polygnathus cf. xylus* و *Polygnathus aequalis* می‌باشد.

Palmatolepis triangularis Zone (A7-A9)

بر اساس مطالعات اسپالتا و همکاران (۲۰۱۷) قاعده فامنین با زیست زون *Palmatolepis subperlobata Zone* که منطبق با پائیتیرین قسمت *Lower triangularis Zone* است، منطبق می‌باشد و با اولین ظهور گونه *Palmatolepis subperlobata* مشخص می‌شود. در رخمنون مورد مطالعه گونه *Palmatolepis subperlobata* مشاهده نگردید و در نتیجه مرز زیرین این زیست زون با اولین ظهور *Palmatolepis triangularis* Sannemann 1955a در نمونه A7 مشخص می‌گردد. از دیگر گونه‌های کنودونتی مطالعه شده در این بایوزون *Polygnathus brevilaminus*, *Polygnathus aspelundi* می‌باشد که در این بایوزون ظهور یافته‌اند.

Palmatolepis delicatula platys to Palmatolepis minuta minuta zones (A10-A13)

^۹ Ovnanova and Kononova 2001; 2008

^{۱۰} Bultynck, 2003

^{۱۱} Carmichael et al., 2019

زیست زون Middle *triangularis* Zone Ziegler and *Palmatolepis delicatula platys* Zone می‌باشد، با اولین حضور گونه‌ی *Pelekysgnathus inclinatus* Thomas, 1949 با گستره سنی Middle Sandberg 1990 مشخص می‌شود (سندرگ و دریسن، ۱۹۸۴^{۱۲}؛ زیگلر و سندرگ، ۱۹۹۰^{۱۳}؛ هانگ و گانگ، ۲۰۱۶^{۱۴}). اولین حضور گونه *Palmatolepis perlobata perlobata* Ulrich and Bassler 1926 در A12 یکی دیگر از گونه‌های مهم در تشخیص حد پائین این زیست زون است دیگر گونه‌های همراه شامل دو گونه‌ی ذیل است: *Icriodus alternatus alternatus*, *Icriodus alternatus helmi*

***Palmatolepis crepida* Zone (A14-A15)**

این زیست زون معادل Lower *crepida* (Ziegler and Sandberg 1990) می‌باشد. بر اساس اسپالتا و همکاران (۲۰۱۷)، مرز زیرین این زیست زون با نخستین حضور گونه‌ی *Palmatolepis minuta loba* Helms, 1963 مشخص می‌شود که سن آن از (Spalletta et al. 2017) base of the *crepida* Zone to *rhomboidea* Zone (Spalletta et al. 2017) از *Icriodus alternatus* helmsi Sandberg and Dreesen 1984 زون: *Icriodus alternatus alternatus*, *Polygnathus cf. communis communis* می‌باشد.

***Palmatolepis termini* Zone (A16)**

این زیست زون معادل با Middle *crepida* (Ziegler and Sandberg 1990) می‌باشد. مرز زیرین آن با اولین حضور گونه‌ی *Polygnathus semicostatus* Branson and Mehl, 1934a مشخص می‌شود (جی و زیگلر، ۱۹۹۳^{۱۵}). گستره سنی گونه‌ی *Polygnathus semicostatus* از زیست زون *Palmatolepis termini* Zone تا زیست زون *ultimus* Zone است (اسپالتا و همکاران، ۲۰۱۷). از دیگر گونه‌های کنودونتی مطالعه شده در این زیست *Icriodus alternatus alternatus*, *Palmatolepis minuta loba*, *Polygnathus cf. communis communis* هستند.

***Palmatolepis glabra pectinata* to *Palmatolepis rhomboidea* zones (A17-A18)**

مرز زیرین این زیست زون با اولین حضور گونه‌ی شاخص *Palmatolepis glabra pectinata* Ziegler 1962b M1 Sandberg and *Palmatolepis quadratinodosalobata* Sannemann 1955a M1 Sandberg and Ziegler 1973 و گونه‌ی *Icriodus alternatus alternatus* ۱۹۷۳ در نمونه A17 مشخص می‌گردد. آخرین حضور گونه‌ی *Icriodus alternatus alternatus* ۱۹۷۳ مربوط به قسمت بالایی این زیست زون در نمونه A18 است (بولتینک، ۲۰۰۳؛ اسپالتا و همکاران، ۲۰۱۷). از دیگر گونه‌های کنودونتی مطالعه شده در این بایوزون شامل:

¹² Sandberg and Dreesen, 1984

¹³ Huang and Gong, 2016

¹⁴ Ji and Ziegler, 1993

Polygnathus. cf. communis communis, Polygnathus padovanii, Polygnathus cf. subnormalis, Palmatolepis minuta minuta

Palmatolepis gracilis gracilis Zone (A19)

این زیست زون منطبق بر زیست زون Upper rhomboidea Zone معرفی شده توسط زیگلر و سندرگ، ۱۹۹۰ می باشد. اولین حضور گونه های (*Bispachodus stabilis vulgaris* و *Polygnathus triphyllatus* *Palmatolepis gracilis gracilis*) در (A19) منطبق بر مرز زیرین زیست زون *Palmatolepis gracilis gracilis Zone* می باشد (متزگر، ۱۹۹۴^{۱۵}؛ کلپر و زیگلر، ۱۹۷۹^{۱۶}، اسپالتا و همکاران، ۲۰۱۷). کنودونت های دیگر این بایوزون شامل:

Polygnathus semicostatus, Palmatolepis glabra pectinata, Palmatolepis minuta minuta, P. subnormalis, Mehlina strigosa, Icriodus cornutus, Polygnathus inconinnus

Palmatolepis marginifera Zone (A20)

مرز زیرین این زیست زون منطبق بر اولین حضور گونه *Palmatolepis perllobata maxima Müller 1956* در نمونه ۲۰ است که گستره سنی این گونه بر اساس (جی و زیگلر، ۱۹۹۳^{۱۷}؛ اسپالتا و همکاران، ۲۰۱۷) از Upper marginifera Zone از *Polygnathus triphyllatus Helms 1961* در این زیست تا Lower expansa Zone است. همچنین گونه میهم دیگر شاخص زون منفرض می شود (اسپالتا و همکاران، ۲۰۱۷). سایر گونه های همراه شامل:

Bispachodus stabilis vulgaris, Palmatolepis gracilis gracilis, Palmatolepis minuta minuta, Polygnathus semicostatus Icriodus cornutus

Scaphignathus velifer velifer to Palmatolepis rugose trachytera zones (A21)

مرز زیرین این زیست زون با اولین حضور گونه های شاخص *Scaphignathus velifer velifer Helms 1959* و *Uppermost velifer leptus Ziegler and Sandberg 1984* در نمونه A21 تعیین می گردد. این زیست زون معادل زیست زون *marginifera Zone* معرفی شده توسط (زیگلر و سندرگ، ۱۹۹۰^{۱۸}) می باشد که توسط (اسپالتا و همکاران، ۲۰۱۷) به عنوان زیست زون *Scaphignathus velifer velifer* معرفی شده است. سایر گونه های همراه به شرح ذیل می باشد:

Polygnathus perplexus, Polygnathus granulosus, Alternognathus regularis regularis, Polygnathus nodocostatus, Branmehla bohlenana, Bispachodus stabilis vulgaris, Palmatolepis perllobata maxima, Mehlina strigose, Polygnathus semicostatus

Pseudopolygnathus granulosus Zone (A22)

مرز زیرین این زیست زون با اولین حضور گونه های *Palmatolepis gracilis sigmoidalis Ziegler, 1962a*، *Bispachodus stabilis stabilis* (Branson and Mehl, 1934a) [M2] تعیین می گردد و مرز فوکانی با آخرین حضور *Icriodus cornutus Sannemann 1955b*, *Palmatolepis minuta minuta Branson and Mehl 1934a*, *Scaphygnathus Psudopolygnathus granulosus Zone* در نمونه A22 می باشد. زیست زون *velifer velifer Helms 1959* معادل زیست زون قدیمی و پیش تر شناخته شده *Upper trachytera Zone* می باشد (بولتینک، ۲۰۰۳^{۱۹}؛ جی و زیگلر، ۱۹۹۳^{۲۰}؛ زیگلر و

^{۱۵} Metzger, 1994

^{۱۶} Klapper and Ziegler, 1979

سندرگ، ۱۹۸۴؛ اسپالتا و همکاران، ۲۰۱۷). از دیگر کنودونت‌های این زیست زون *Bispathodus stabilis vulgaris*, توان نام برد.*Mehlina strigosa*

***Polygnathus styriacus* to *Palmatolepis gracilis manca* zones (A23)**

این اینتروال (زیست زون بینایینی) زون فاقد کنودونت‌های شاخص می‌باشد و بر اساس زیست زون‌های زیرین و فوقانی تفکیک گردیده است، البته گونه کنودونتی شاخص *Scaphygnathus velifer leptus* Ziegler and Sandberg, 1984 در نمونه *Palmatolepis gracilis* A23 منفرض می‌شود. در حقیقت این گونه گستره سنی از *Scaphygnathus velifer velifer* Zone تا *Palmatolepis gracilis manca* Zone را دارد (اسپالتا و همکاران، ۲۰۱۷).

سایر فون‌های همراه شامل:

Bispathodus stabilis stabilis, *Branmehla bohlenana*, *Palmatolepis gracilis sigmoidalis*

***Palmatolepis gracilis expansa* Zone (A24)**

این زیست زون معادل زیست زون Lower *expansa* Zone معرفی شده توسط زیگلر و سندرگ، ۱۹۹۰ است. مرز زیرین این زیست زون توسط دو گونه شاخص کنودونتی *Palmatolepis jugosus* (Branson and Mehl, 1934a) و *Bispathodus jugosus* (Branson and Mehl, 1934a) تعیین می‌گردد. گستره سنی هر دو گونه از *Palmatolepis gracilis expansa* Sandberg and Ziegler, 1979 تا *Bispathodus ultimus* می‌باشد (اسپالتا و همکاران، ۲۰۱۷). سایر فون‌های همراه شامل:

Clydagnathus ormistoni, *Bispathodus bispathodus*, *Bispathodus stabilis stabilis*.

***Bispathodus aculeatus aculeatus* Zone (A25)**

این زیست زون معادل زیست زون Middle *expansa* معرفی شده توسط زیگلر و سندرگ، ۱۹۹۰ است. مرز زیرین این زیست زون با اولین حضور گونه‌ی شاخص (*Bispathodus aculeatus aculeatus* (Branson and Mehl, 1934a) *texanus* Zone) تا *Middle expansa* ۱۹۸۴ از ۱۹۸۰ و توسط زیگلر و سندرگ، ۱۹۸۰ تا ۱۹۸۴ نیز منفرض می‌گردد. در این زیست زون گونه‌ی *Clydagnathus ormistoni* Beinert et al. 1971 می‌باشد. سایر گونه‌های همراه شامل:

***Bispathodus costatus* Zone (A26)**

مرز زیرین این زیست زون با اولین حضور گونه‌ی شاخص *Bispathodus costatus* Branson 1934 M1 Ziegler and Sandberg 1984 مشخص می‌شود. سایر گونه‌های همراه شامل:

Bispathodus bispathodus, *Bispathodus spinulicostatus*, *Pseudopolygnathus cf. primus*, *Polygnathus communis collinsoni*, *Bispathodus jugosus*, *Palmatolepis gracilis expansa*, *Polygnathus perplexus*, *Bispathodus cf. costatus*

***Bispathodus ultimus* Zone (A27-A29)**

^{۱۷} Lane et al., 1980

این زیست زون معادل *Upper expansa* و *praesulcata zones* معرفی شده توسط کایسر و همکاران، ۱۸۰۹^{۱۸} است. مرز زیرین این زیست زون با اولین حضور *Bispathodus ultimus* (Bischoff, 1957) مشخص می‌شود که گستره سنی آن بر اساس (Ziegler and Sandberg 1984) از Middle *praesulcata* تا Upper *expansa* است . دیگر گونه‌های کنودونتی مطالعه شده در این زیست شامل:

Bispathodus spinulicostatus, *Pseudopolygnathus cf. primus*, *Bispathodus aculeatus aculeatus*, *Polygnathus communis collinsoni*, *Bispathodus costatus*, *Bispathodus bispathodus*, *Palmatolepis gracilis expansa* مرز بالایی زیست زون *Bispathodus ultimus Zone* بر اساس زون‌بندی‌های استاندارد کورادینی، ۲۰۱۶ و اسپالتا و همکاران، ۲۰۱۷ باید با اولین حضور *Protognathodus kockeli* و یا بر اساس سندبرگ و همکاران، ۱۹۷۸ با حضور گونه *Siphonodella praesulcata* مشخص گردد، ولی با توجه به عدم حضور دو گونه مذکور در برش انارک این برش قادر زون زیستی *praesulcate Zone* می‌باشد.

?*Protognathodus kockeli - L. Siphonodella crenulata zones (A30-A32)*

مرز زیرین این زیست زون با اولین حضور گونه‌ی *Siphonodella sulcata* مشخص می‌گردد [۳۳، ۵۹، ۸۸، ۱۱۲]. اما با توجه به این‌که این گونه پراکندگی جغرافیایی وسیعی نداشته و در مناطق مختلف اولین ظهورشان همزمان نمی‌باشد و در بسیاری از برش‌های مطالعه شده جهانی نادر می‌باشد، لذا کورادینی و همکاران، ۲۰۱۶ گونه *Siphonodella bransoni* (= *Siphonodella*) و نیز گونه *Protognathodus kockeli duplicate M1* را که کم و بیش منطبق بر مرز D/C می‌باشد معرفی نموده اند [۳۳، ۷۴، ۷۵]. با توجه به این که هیچ یک از کنودونت‌های شاخص مذکور در برش انارک مشاهده نگردید، لذا با توجه به اولین حضور گونه‌های *longiposticus* *Protognathodus collinsoni*, *Polygnathus inornatus*, *Polygnathus* و گونه *Polygnathus parapetus* می‌توان مرز پایینی را تعیین نمود.

Siphonodella isosticha – U. Siphonodella crenulata to Upper Gnathodus typicus zones (A33-A35)

مرز زیرین این زیست زون بینایی (ایتروال) با اولین حضور گونه‌های *Gnathodus delicatus*, *Gnathodus cueniformis*, *Gnathodus typicus*, Hass, در نمونه A33 *Gnathodus semiglaber*, *Gnathodus typicus* ۱۹۵۳ و عدم وجود فون‌های کنودونتی شاخص در قاعده‌ی زیست زون *typicus Zone* تفکیک این ایتروال قابل انجام نمی‌باشد.

Scalignathus anchoralis-Doliognathus latus Zone (A36-A38)

مرز زیرین این زیست زون با اولین حضور *Gnathodus pseudosemiglaber* Thomson and Fellows, 1970 که دارای گستره سنی از *anchoralis-latus Zone* تا *texanus Zone* بر اساس مطالعات لین و همکاران، ۱۹۸۰؛ بلکا و کورن، ۱۹۹۴^{۱۹} می‌باشد در نمونه A35 مشخص می‌شود. دیگر کنودونت‌های همراه *Gnathodus semiglaber*, *Gnathodus typicus* هستند.

¹⁸ Kaiser et al., 2009

¹⁹ Belka and Korn, 1994

Upper *Gnathodus texanus* to *Adetognathus unicornis* zones (A38-A45)

مرز زیرین این زیست زون با اولین ظهرور *Gnathodus bilineatus* Branson and Mehl 1941 و

مشخص می‌شود. هر دو گونه کنودونت مذکور به عنوان گونه‌های شاخص در ویژن زیرین می

باشد.^[۱۰۰، ۷۹]

Rachistognathus muricatus Zone (A46-A48)

مرز زیرین این زیست زون با اولین حضور گونه‌ی *Rachistognathus muricatus* (Dunn, 1966) تعیین می‌شود. این زون

مرز کربونیفر زیرین‌بالایی (late Mississippian - Pennsylvanian) را نشان می‌دهد. کنودونتهاي همراه

شامل:

Gnathodus girty girty, *Gnathodus girty simplex*

مرز کربنیفر پیشین-پسین

کنودونتهاي رایج در کربونیفر پیشین شامل جنس‌های *Cavusgnathus*, *Gnathodus* و *Lochriea* می‌باشد که در آخر

Serpukhovian متقرض می‌شوند و با اولین حضور جنس کنودونتی *Declinognathodus* متعلق به Bashkirian در مرز کربونیفر

پیشین-پسین (Mississippian - Pennsylvanian) جایگزین می‌گردد [۲۹، ۶۶، ۶۸، ۷۸، ۸۴]. کمیسیون بین‌المللی چینه شناسی

کربونیفر، در سال ۱۹۹۵، برش کانیون نوادا (آمریکا) را به عنوان GSSP برای مرز کربونیفر پیشین-پسین، معرفی نموده است.

اولین حضور تاکسای کنودونتی شاخص *Declinognathodus noduliferus* sensu lato (شامل سه زیر گونه‌ی

Declinognathodus noduliferus noduliferus, *Declinognathodus noduliferus inaequalis*

و *Declinognathodus noduliferus japonicas*) به عنوان یک شاخص زیست چینه‌ای در تعیین مرز کربنیفر پیشین-پسین معرفی گردیده است [۱۵].

[۸۳، ۷۸، ۷۷، ۶۸، ۴۳]

Declinognathodus noduliferus Zone (A49-51)

مرز زیرین این زیست زون با اولین حضور *D. noduliferus* s.l. Ellison and Graves 1941 (در متراز ۱۰۸)

متري از قاعده برش) مشخص می‌شود. کنودونتهاي حاضر در متراز ۱۰۸ تا ۱۳۵ متري شامل

Declinognathodus praenoduliferus Nemirovskaya and Nigmadganov 1992 می‌باشد.

Idiognathoides sinuatus – *Rachistognathus minutus* Zone (A51-A53)

این زیست زون متعلق به middle Bashkirian می‌باشد و مرز زیرین این زیست زون با اولین حضور گونه‌های

Idiognathodus sinuosus. Ellison and Graves, و *Rachistognathus minutus minutus* (Higgins and Bouckaert 1968)

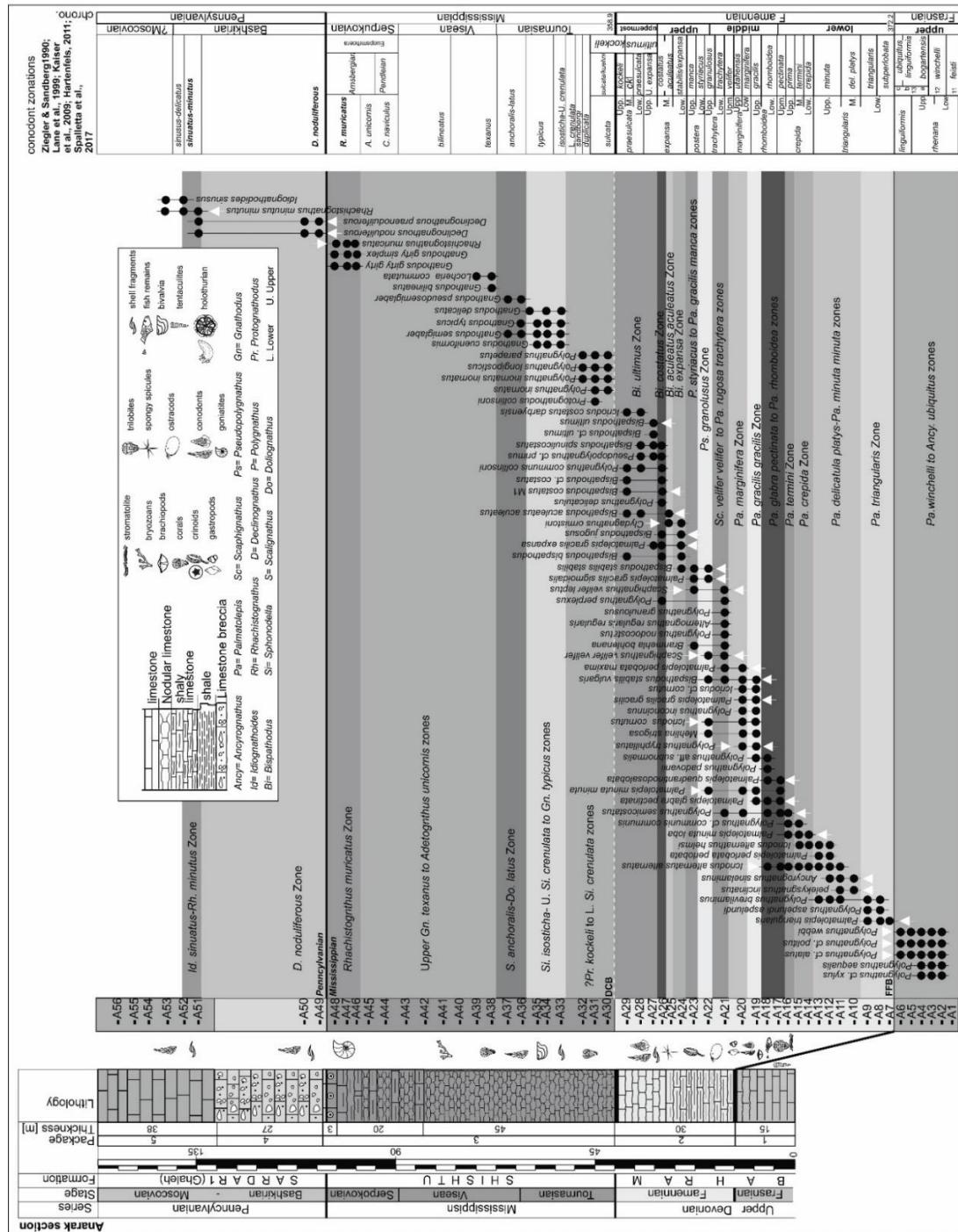
مشخص می‌شود که گستره سنی آنها از lower Morrowan (base of *sinuatus-minutus* Zone) در آمریکای شمالی

است (وارکر و همکاران، ۱۹۹۱^{۲۰}). این زیست زون با اولین حضور آهک‌های میکراتی ضخیم لایه که با مرزی واضح بر روی

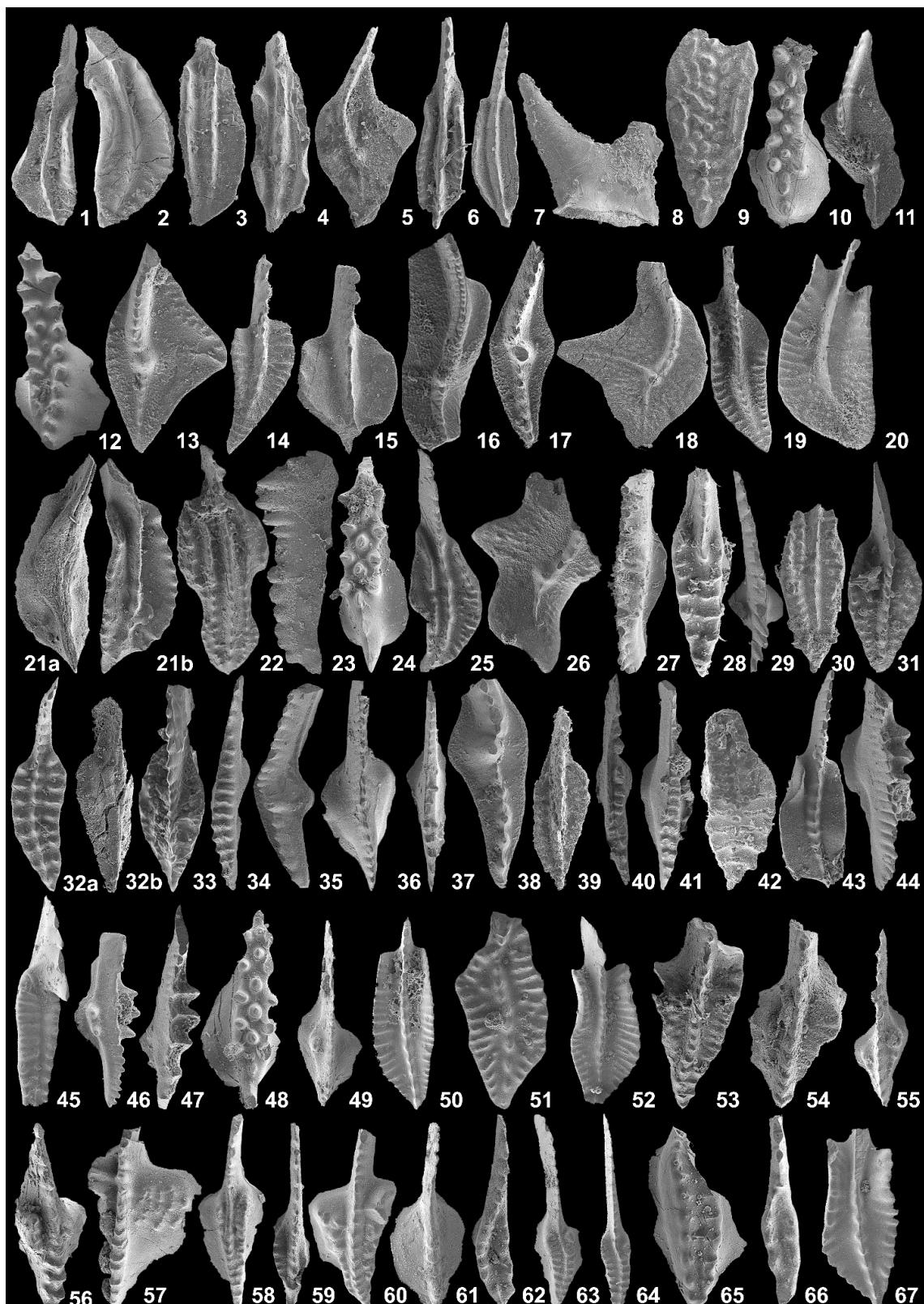
^{۲۰} Varker et al., 1991

آهک‌های برشی شده قرار گرفته است؛ همراه می‌باشد. از دیگر کنودونت‌های همراه این زیست زون *D. noduliferus* و *Declinognathodus praenoduliferus* می‌باشد.

براساس زیست زون‌های مذکور گستره سنی نهشته‌های مورد مطالعه از فرازینین پسین تا کربنیفر پسین بوده و در مرز دونین-کربنیفر نایپوستگی با محدوده سنی کوتاه قابل مشاهده می‌باشد. فونای کنودونتی مورد مطالعه دارای شباهت بسیار زیاد با حوضه طبس می‌باشد (بزدی ۱۹۹۹، بهرامی و همکاران ۲۰۱۱).

شکل ۴- ستون زیست چینه نگاری برش انارک بر اساس فونهای کنودونتی

شکل ۵- کنودونت‌های برش مورد مطالعه

Fig.1- *Polygnathus aequalis* Klapper and Lane, 1985; Upper view of IUMC 222, sample A4, X 289, Fig. 2- *Polygnathus alatus* Huddle, 1934; Upper view of IUMC 222, sample A4, X 289, Fig. 3- *Polygnathus cf. politus* Ovnatanova, 1969; Upper view of IUMC 125, sample A6, X 131, Fig. 4- *Polygnathus cf. xylus* Stauffer, 1940, Upper view of IUMC 103, sample A4, X 205. Fig. 5- *Palmatolepis triangularis* Sannemann, 1955; Upper view of IUMC 101, sample A7, X 140, Fig. 6- *Polygnathus aspelundi aspelundi* Savage and Funai, 1980; Upper view of IUMC 222, sample A8, X 300, Fig. 7- *Polygnathus brevilaminus* Branson and Mehl, 1934a; Upper view of IUMC 125, sample A13, X 131, Fig. 8- *Pelekysgnathus inclinatus* Thomas, 1949; Lateral view of IUMC 124, sample A10, X 140, Fig. 9- *Ancyrognathus sinelaminus* (Branson and Mehl, 1934); Upper view of IUMC 100, sample A10, X 127, Fig. 10- *Icriodus alternathus alternathus* Branson and. Mehl, 1934; Upper view of IUMC 105, sample A11, X 216, Fig. 11- *Palmatolepis perllobata perllobata* Ulrich and. Basller, 1926; Upper view of IUMC 160, sample A12, X 143, Fig. 12- *Icriodus alternathus helmsi* Sandberg et Dreesen, 1984; Upper view of IUMC 146, sample A15, X 137, Fig. 13- *Palmatolepis minuta loba* Helms, 1963; Upper view of IUMC 167, sample A14, X 179, Fig. 14- *Polygnathus semicostatus* Branson and Mehl, 1934; Upper view of IUMC 119, sample A16, X 141, Fig. 15- *Polygnathus cf. communis communis* Branson and Mehl, 1934; Upper view of IUMC 108, sample A15, X 188, Fig. 16- *Palmatolepis glabra pectinata* Ziegler, 1962; Upper view of IUMC 207, sample A17, X 127, Fig. 17- *Palmatolepis minuta minuta* Branson and Mehl, 1934a; Upper view of IUMC 148, sample A17, X 120, Fig. 18- *Palmatolepis quadratinodosalobata* Sannemann, 1955a; Upper view of IUMC 102, sample A17, X 161, Fig. 19- *Polygnathus padovanii*, Perri and Spalletta, 1990; Upper view of IUMC 158, sample A18, X 201, Fig. 20- *Polygnathus webbi* Stauffer 1938; Upper view of IUMC 222, sample A4, X 289, Fig. 21- *Polygnathus aff. subnormalis* Vorontsova and Kuzmin, 1984; Upper (a) and lower (b) view of IUMC 196, sample A18, X 181, Fig. 22- *Polygnathus triphyllatus* Ziegler, 1960; Upper view of IUMC 170, sample A20, X 142, Fig. 23- *Mehlina strigosa* (Branson and Mehl 1934); Lateral view of IUMC 185, sample A19, X 97, Fig. 24- *Icriodus cf. cornutus* Sannemann, 1955; Upper lateral view of IUMC 139, sample A19, X 261, Fig. 25- *Polygnathus inconcinnus* Kuzmin and Melnikova, 1991; Upper view of IUMC 206, sample A19, X 86, Fig. 26- *Palmatolepis perllobata maxima* Müller, 1956; Upper view of IUMC 198, sample A19, X 126, Fig. 27- *Bispatherodus stablis vulgaris* (Dzik, 2006) Branson and Mehl, 1934; Upper view of IUMC 128, sample A21, X 216, Fig. 28- *Scaphignathus velifer velifer* Helms, 1959; Upper view of IUMC 125, sample A21, X 131, Fig. 29- *Brammehla bohlenana* Helms, 1959; Upper view of IUMC 155, sample A21, X 172, Fig. 30- *Polygnathus nodocostatus* Branson and Mehl, 1934; Upper view of IUMC 125, sample A21, X 131, Fig. 31- *Polygnathus granulosus* Branson and Mehl, 1934a; Upper view of IUMC 177, sample A21, X 197, Fig. 32- *Alternognathus regularis regularis* Ziegler and Andberg, 1984; Upper (a) and lower (b) views of IUMC 186, sample A21, X 123, Fig. 33- *Polygnathus perplexus* Thomas, 1949; Upper lateral view of IUMC 157, sample A21, X 201, Fig. 34- *Scaphignathus velifer leptus* Ziegler and Sandberg 1984; Upper view of IUMC 197, sample A23, X 125, Fig. 35- *Palmatolepis gracilis sigmoidalis* Ziegler, 1962a; Upper-lateral view of IUMC 187, sample A22, X 122, Fig. 36- *Bispatherodus stabilis stabilis* (Branson and Mehl, 1934a); Upper lateral view of IUMC 164, sample A22, X 201, Fig. 37- *Bispatherodus bispatherodus* Ziegler, Sandberg and Austin, 1974; Upper view of IUMC 188, sample A26, X 144, Fig. 38- *Palmatolepis gracilis expansa* Sandberg and Ziegler, 1979 Morphotyp 1; Upper view of IUMC 141, sample A24, X 201, Fig. 39- *Polygnathus delicatulus* Ulrich and Bassler, 1926; Upper view of IUMC 125, sample A26, X 131, Fig. 40- *Bispatherodus costatus* (Branson, 1934) Morphotyp 1; Upper lateral view of IUMC 193, sample A25, X 108, Fig. 41- *Bispatherodus jugosus* (Branson and Mehl 1934a); Upper view of IUMC 200, sample A24, X 108, Fig. 42- *Bispatherodus ultimus* Bischoff, 1957; Upper view of IUMC 181, sample A27, X 138, Fig. 43- *Polygnathus communis collinsoni* Druce 1969; Upper view of IUMC 189, sample A26, X 143, Fig. 44- *Bispatherodus aculeatus aculeatus* Branson and Mehl, 1934a; Upper lateral view of IUMC 175, sample A25, X 161, Fig. 45- *CLydagnathus ormistoni* Beinen, Klapper, Sandberg k Ziegler, 1971; Upper view of IUMC 222, sample A24, X 289, Fig. 46- *Pseudopolygnathus cf. primus* **Branson and Mehl, 1934b**; Upper view of IUMC 125, sample A27, X 131, Fig. 47- *Bispatherodus spinulicostatus* (Branson, 1934) Morphotyp 1; Upper lateral view of IUMC 144, sample A26, X 183, Fig. 48- *Icriodus costatus darbyensis* Klapper, 1958; Upper view of IUMC 120, sample A28, X 159, Fig. 49- *Protognathodus collinsoni* Ziegler, 1969; Upper view of IUMC 222, sample A31, X 289, Fig. 50- *Polygnathus inornatus* E. R Branson, 1934; Upper view of IUMC 222, sample A30, X 289, Fig. 51- *Polygnathus tichonovitchi* Kuzmin and Melnikova, 1991; Upper view of IUMC 165, sample A13, X 201, Fig. 52- *Polygnathus parapetus* Druce, 1969; Fig. 19) Upper view of IUMC 222, sample A32, X 289, Fig. 53- *Gnathodus cuneiformis* Mehl and Thomas, 1947; Upper view of IUMC 211, sample A35, X 188, Fig. 54- *Gnathodus semiglaber* **Bischoff, 1957**; Upper view of IUMC 216, sample A35, X 178. Fig. 55- *Gnathodus typicus* Cooper, 1939; Upper view of IUMC 222, sample A36, X 289, Fig. 56- *Gnathodus pseudosemiglaber* Thomson and Fellow, 1970;Upper view of IUMC 209, sample A37, X 143, Fig. 57- *Gnathodus bilineatus* Roundy, 1926; Upper view of IUMC 213, sample A38, X 130, Fig. 58- *Gnathodus girty girty* Hass, 1953;Upper view of IUMC

214, sample A38, X 130, Fig. 59- *Gnathodus girtyi simpLex* Dunn, 1965; Upper view of IUMC 210, sample A38, X 196, Fig. 60- *Gnatbodus delicatus* Branson and Mehl, 1938; Upper view of IUMC 222, sample A38, X 289, Fig. 61- *Locbriea commnuta* (Branson and Mehl, 1941); Upper view of IUMC 222, sample A39, X 289, Fig. 62- *Rhachistognathodus muricatus* Dunn, 1965; Upper view of IUMC 219, sample A48, X 155, Fig. 63- *Declinognathus noduliferus* s.l. (Ellison and Graves, 1941), Upper view of IUMC 222, sample A50, X 289, Fig. 64- *Declinognathus praenoduliferus* Nigmadganov and Nemirovskaya, 1992; Upper view of IUMC 222, sample A49, X 289, Fig. 65- *Idiognathodus sinusus* Ellison and Graves, 1941; Upper view of IUMC 221, sample A52, X 280, Fig. 66- *Rhachistognathodus minutus minutus* (Higgins and Bouckaert, 1968); Upper lateral view of IUMC 212, sample A46, X 150, Fig. 67- *Polygnathus inornatus inornatus* Branson, 1934; Upper view of IUMC 222, sample A30, X 289.

۵- تغییرات سطح آب دریا و محیط دیرینه برش انارک

بر اساس مطالعات سندربرگ و دریسن، ۱۹۸۴، ۹ رخساره کنودونتی برای نهشته‌های دونین پسین پیشنهاد شد که به شرح ذیل می‌باشد (شکل ۶):

- I. Palmatolepid or Palmatolepid-bispathoid (outer shelf)
- II. Palmatolepid – polygnathid (middle-outer shelf)
- III. Polygnathid-icriodid (middle-inner shelf)
- IV. Polygnathid – pelekysgnathid (inner shelf)
- V. Clydagnathid (various restricted marine and peritidal setting)
- VI. Scaphignathid (various restricted marine and peritidal setting)
- VII. Patrognathid (various restricted marine and peritidal setting)
- VIII. Pandorinellnid (various restricted marine and peritidal setting)
- IX. Antognathid (various restricted marine and peritidal setting)

همچنین بر طبق مطالعات سندربرگ و گاسشیک،^{۲۱} ۱۹۸۴ در مدل ارائه شده ۷ رخساره زیستی از نواحی عمیق تا ساحلی به شرح زیر برای محدوده کربنیفر زیرین (می‌سی سی پسین) ارائه گردیده است (شکل ۷):

- I. Bispathodid (starved basin).
- II. Scaliognathid-doliognathid (starved basin and lower slope).
- III. Gnathodid-pseudopolygnathid (fore slope).
- IV. Eotaphrid (shelf edge).
- V. Hindeodellid (outer platform).
- VI. Pandorinellid (inner platform)
- VII. Mestognathid (tidal lagoon and sabkha).

²¹ Sandberg and Gutschick, 1984

Upper Devonian	sedimentary environment	shelf				various restricted marine and peritidal setting	
		outer		middle	inner		
	conodont biofacies	Palmatolepid or Palmatolepid-bispathoid	Palmatolepid – polygnathid	Polygnathid	Polygnathid – pelekysgnathid	Scaphignathid	
	conodont biozones	Z2 Z12 Z13 Z15	Z4 Z10 Z11 Z14	Z8 Z2	Z1 Z6 Z7 Z9	Z3	Clydagnathid
	environmental reconstruction	<p>Euphotic Dysphotic Aphotic Aero bic Unit1 Unit2 Unit1: Grey, medium to thick-bedded fossiliferous limestone Unit2: Greyish to white, thin-bedded nodular limestone</p>					

- Z1: *Palmatolepis winchelli* to *Ancyrognathus ubiquitus* zones
 Z2: *Palmatolepis triangularis* Zone
 Z3: *Palmatolepis delicatula platys* to *Palmatolepis minuta minuta* zones
 Z4: *Palmatolepis crepida* Zone
 Z5: *Palmatolepis termini* Zone
 Z6: *Palmatolepis glabra pectinata* to *Palmatolepis rhomboidea* zones
 Z7: *Palmatolepis gracilis gracilis* Zone
 Z8: *Palmatolepis marginifera* Zone
 Z9: *Scaphignathus velifer* to *Palmatolepis rugose trachytera* zones
 Z10: *Pseudopolygnathus granulosus* Zone
 Z11: *Polygnathus styriacus* to *Palmatolepis gracilis manca* zones
 Z12: *Palmatolepis gracilis expansa* Zone
 Z13: *Bispathodus aculeatus aculeatus* Zone
 Z14: *Bispathodus costatus* Zone
 Z15: *Bispathodus ultimus* Zone

شکل ۶- مدل رخسارهای زیستی دونین پسین در برش مورد مطالعه (اقتباس از سندبرگ و دریسن، ۱۹۸۴ و تغییر توسط نگارنده).

Lower Carboniferous	sedimentary environment	Starved basin		Foreslope lower middle upper		Carbonate platform outer middle inner			Tidal lagoon	
		Bispathodid	Scaliognathid-doliognathid	Gnathodid-pseudopolygnathid	Eotaphrid	Hindeodellid	Pandorinellid	Mes-tognathid		
	conodont biofacies			conodont biozones		Z17 Z18 Z19	Z16 Z20			
	environmental reconstruction	<p>Euphotic Dysphotic Aphotic Aero bic Unit3 Unit3: Red, nodular limestone</p>								

- Z16: ?*Protognathodus kockeli* - L. *Siphonodelta crenulata* zones
 Z17: *Siphonodelta isosticha* – U. *Siphonodelta crenulata* to *Upper Gnathodus typicus* zones
 Z18: *Scaliognathus anchoralis-Doliognathus latus* Zone
 Z19: *Upper Gnathodus texanus* to *Adetognathus unicornis* zones
 Z20: *Rhachistognathus muricatus* Zone

شکل ۷- مدل رخسارهای زیستی کربنیفر پسین برش مورد مطالعه (اقتباس از سندبرگ و گاستشیک، ۱۹۸۴، تغییر توسط نگارنده).

در بررسی برش مورد مطالعه در زمان‌های دونین پسین-کربونیfer پیشین از تلفیق دو مدل ذکر شده استفاده گردیده است. در فرازینین پسین که لیتولوژی شامل آهک‌های خاکستری رنگ با لایه‌بندی متوسط تا ضخیم پرفسیل است؛ در محدوده زیست *Polygnathus* زون (*Palmatolepis winchelli* to *Ancyrognathus ubiquitus* zones) با حضور انواع گونه‌های جنس *Polygnathus webbi* *Polygnathus cf. alatus* *Polygnathus cf. politus* (به فراوانی٪۱۰۰) و شامل: *Polygnathus cf. xylus* و *Polygnathus aequalis* را به خود اختصاص داده است. رخساره زیستی مربوط به این زمان *Polygnathid biofacies* رخساره‌ی مربوط به شلف میانی است. در شروع فامنین با لیتولوژی آهک‌های مارنی سفید تا خاکستری نودولار با میان لایه‌های نازک شیل قرمز، در محدوده زیست زون (*Palmatolepis triangularis* Zone) افزایش عمق بر اساس رخساره‌های زیستی رخ داده؛ به طوری که نمونه A7 با میزان ۱۰۰٪ فراوانی گونه‌های جنس *Palmatolepis* (پلاژیک) دارای رخساره زیستی *Palmatolepid* مربوط به شلف خارجی است. در نمونه A8 فراوانی جنس *Palmatolepis* و *Polygnathus* به میزان مساوی و دارای رخساره زیستی *Palmatolepid – polygnathid biofacies* (مربوط به بخش‌های خارجی و میانی شلف) است و در نمونه A9 فراوانی جنس *Polygnathus* حدود ۸۵٪ و *Palmatolepis* حدود ۱۵٪ می‌باشد که معرف رخساره زیستی *Polygnathid biofacies* می‌باشد. در ادامه روند کم عمق شوندگی زیست رخساره‌ها ادامه پیدا کرده به حدی که در زیست زون (*Palmatolepis delicatula platys* to *Palmatolepis minuta minuta* zones) فراوانی جنس *Polygnathid – pelekysgnathid biofacies* (Pelekysgnathus نزدیک به ساحل شلف داخلی) است. لیتولوژی در این بخش شامل آهک‌های پرفسیل (از جمله برکیوپود) است و فون همراه آن جنس *Ancyrognathus* است. در انتهای زیست زون مذکور (A13) روند عمیق شوندگی با رخساره‌ی زیستی *Icriodid* مربوط به شلف داخلی مشاهده می‌گردد. فون همراه آن *Palmatolepis* است و لیتولوژی در این بخش شامل آهک‌های مارنی خاکستری رنگ فسیل‌دار می‌باشد. این روند عمیق شوندگی تا زیست زون بعدی در زیست زون ۵ (*Palmatolepis termini* Zone) با لیتولوژی آهک مارنی متوسط لایه، کاهش عمق آب با افزایش *Icriodus* (به میزان٪۶۲.۵) و کاهش فراوانی *Palmatolepis* به میزان٪۲۵ و *Polygnathus* به میزان٪۱۲.۵ (رخساره‌ی زیستی *Palmatolepis glabra* مربوط به شلف داخلی) است. در زیست زون ۶ (*Polygnathid-icriodid biofacies*) فراوانی *Icriodus pectinata* to *Palmatolepis rhomboidea* zones (به٪۲۰) و معرف رخساره زیستی *Palmatolepid biofacies* و لیتولوژی این بخش کماکان آهک مارنی متوسط لایه می‌باشد. در A18 فراوانی *Polygnathus* به حدود٪۸۱ رسیده که در همراهی با *Palmatolepis* است و بیانگر رخساره‌ی زیستی *Polygnathid biofacies* می‌باشد، لیتولوژی این بخش شامل آهک‌های مارنی متوسط لایه با میان لایه‌های شیل قرمز به میزان اندک است. زیست زون بعدی (*Palmatolepis gracilis gracilis* Zone) نیز با داشتن فراوانی حدود٪۵۰ *Mehlina +Polygnathus* و همراهی سایر فون‌ها (Icriodus و *Palmatolepis*)، همچنان رخساره زیستی *Polygnathid biofacies* را نشان می‌دهد و از نظر لیتولوژی شامل آهک‌های مارنی متوسط لایه می‌باشد. در زیست زون *Bispathodus+ Palmatolepis marginifera* Zone، رخساره

زیستی Palmatolepid – polygnathid biofacies میباشد و لیتولوژی شامل آهک های مارنی متوسط لایه است. زیستی زون Scaphignathus velifer velifer to Palmatolepis rugose trachytera zones دارای تنوع فونی بالاست (Polygnathus, Alternognathus, Scaphygnathus, Branmehla, Palmatolepis, Icriodus, Bispathodus) توجه به درصد بالای فراوانی Polygnathus زیستی رخساره میباشد. زون زیستی Bispathodus+ افزایش فراوانی (Pseudopolygnathus granulosus Zone) دارای لیتولوژی آهک مارنی است. نشان دهنده رخساره زیستی Palmatolepid-bispathoid biofacies (Palmatolepis Mehlina) است و فون های همراه Scaphygnathus و Bispathodid biofacies هستند که به بخش شلف خارجی مربوط میباشند لیتولوژی نیز از آهک های خاکستری متوسط لایه و مارنی تا آهک های متوسط لایه دارای میان لایه شیل قرمز متغیر است. اولین زیست زون کربونیفر (Protognathodus-) به میزان ۱۰٪ است که معرف Polygnathid biofacies است و پس از آن Gnathodid-pseudopolygnathid رخساره تقریباً غالب در تمام نمونه های کربونیفر پیشین است که معرف foreslope میباشد. فراوانی گونه های کنودونتی از جنس Gnathodus، Loheria، Rhachistognathodus و Declinognathodus در بخش های بالای کربونیفر که همگی از جنس های کنودونتی شاخص آب های عمیق میباشند حاکی از افزایش نسبی سطح آب تا کربونیفر پسین میباشد.

همانطور که در شکل ۸ نشان داده شده منحنی تغییرات سطح آب دریا بر اساس فراوانی فون های کنودونتی ترسیم و با منحنی تغییرات سطح آب در (جانسون و همکاران، ۱۹۸۵^{۲۲}؛ جانسون و سندریگ، ۱۹۸۹^{۲۳}) مربوط به بخش دونین پسین و بخش کربونیفر حوضه اروپا (اسمیت و رید، ۲۰۰۰^{۲۴}؛ ایسل و همکاران، ۲۰۰۳^{۲۵}؛ منینگ و همکاران، ۲۰۰۶^{۲۶}؛ داویدو و همکاران، ۲۰۱۲^{۲۷}، سلتمن و توماس، ۲۰۱۲^{۲۸}) و منحنی تغییرات سطح آب جهانی (حق و شالت، ۲۰۰۸^{۲۹}) مقایسه شده است. این مقایسه حاکی از استقرار پلتفرم ایران مرکزی در بخش های کم عمق حوضه پالئوتیس نسبت به برش های حوضه اروپا و آمریکا میباشد.

²² Johnson et al., 1985

²³ Johnson and Sandberg, 1989

²⁴ Smith and Read, 2000

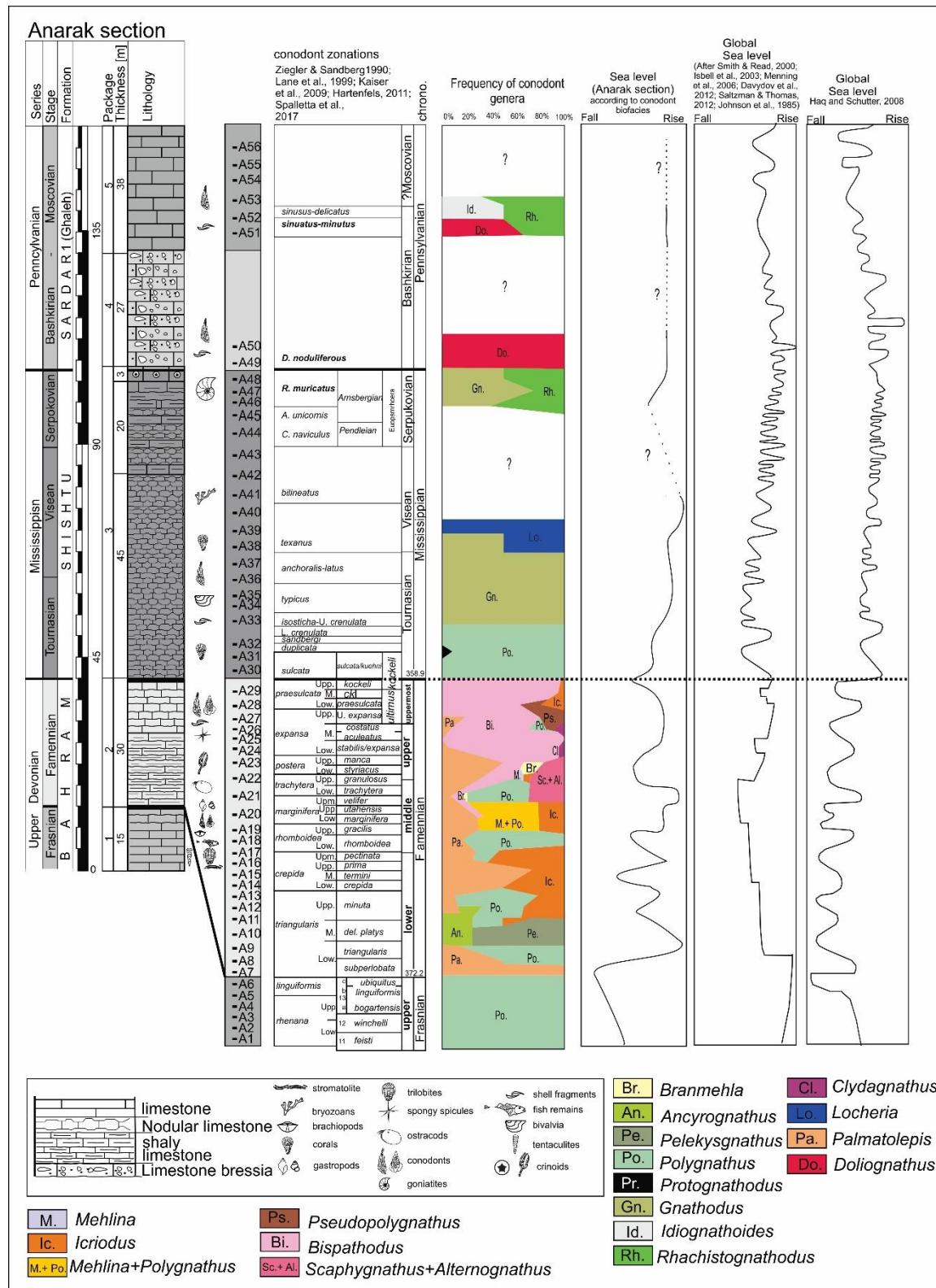
²⁵ Isbell et al., 2003

²⁶ Menning et al., 2006

²⁷ Davydov et al., 2012

²⁸ Saltzman and Thomas, 2012

²⁹ Haq and Schaltter, 2008

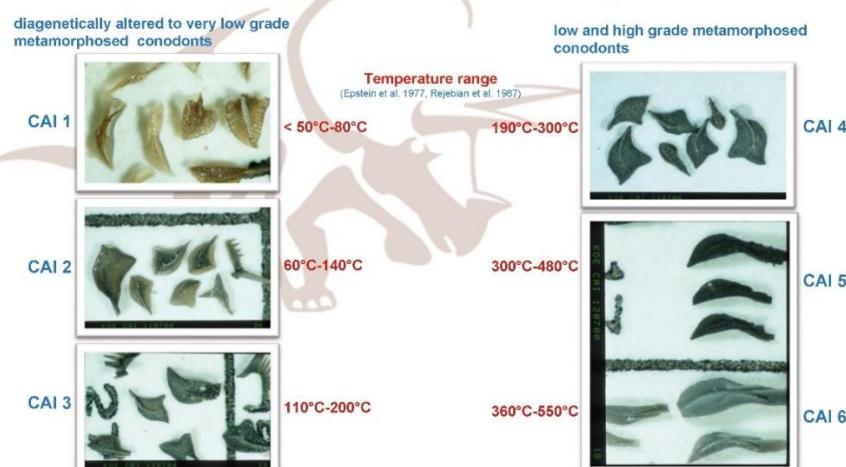

شکل ۸- ستون فراوانی کنودونهای برش مورد مطالعه و مقایسه آن با دو ستون تغییرات سطح آب در حوضه اروپا (Johnson et al., 1985; Johnson and Sandberg, 1989; Smith and Read, 2000; Isbell et al., 2003; Menning et al., 2006; Davydov et al., 2012; Haq and Schaltter, 2008) و منحنی تغییرات جهانی (Saltzman and Thomas, 2012).

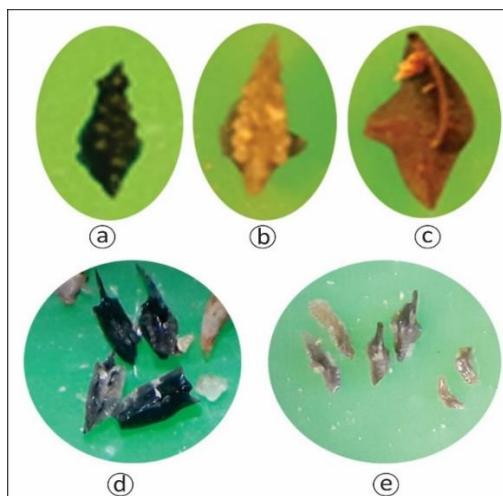
۶- تعیین اندیس تغییر رنگ کنودونت ها

رنگ کنودونت ها فرایندی بی بازگشت است؛ که به سه عامل (عمق، میزان زمان دفن شدگی و گرادیان حرارتی) وابسته است [۳۲، ۴۱، ۷۳]. با بررسی دقیق ریزاختارهای موجود در عناصر کنودونتی میتوان علت تغییر رنگ آنها را شناسایی کرد و از طرفی دیگر با بررسی اندیس تغییر رنگ کنودونت ها میتوان بلوغ بافتی، متامورفیسم و میزان حرارت افقی های کنودونت دار و در نهایت دمای لازم جهت حضور یا عدم حضور مواد هیدروکربوری را بررسی نمود [۶۵، ۶۶]. بر طبق جدول استاندارد اندیس تغییر رنگ کنودونت ها در برش مورد مطالعه بین ۱/۵ تا ۵/۵ می باشد که حرارت ۶۰ درجه تا ۵۰۰ درجه را نشان می دهد. عناصر کنودونتی در زیست زون های فرازنین تیره CAI=4 (11-a)، در فامینین رنگ روشن 2-1.5 CAI= 11-b,c و در کربنیفر مجدداً رنگ تیره CAI= 5-5.5 (11-d,e) را نشان می دهد (شکل ۱۰). وجود مجموعه دگرگونی، دیابازها و عملکرد گسل ها با سن های مختلف (باقری و استامفلی،^{۳۰}۲۰۰۸) در منطقه از عوامل مهم تغییر رنگ کنودونت ها در برش مذکور می باشند.

Conodont colour alteration index - CAI
Naturally altered conodonts from field samples

شکل ۱۰- جدول استاندارد تغییر رنگ کنودونت ها به همراه دمای ثبیت درصد کرین (اپستین و همکاران، ۱۹۷۷)

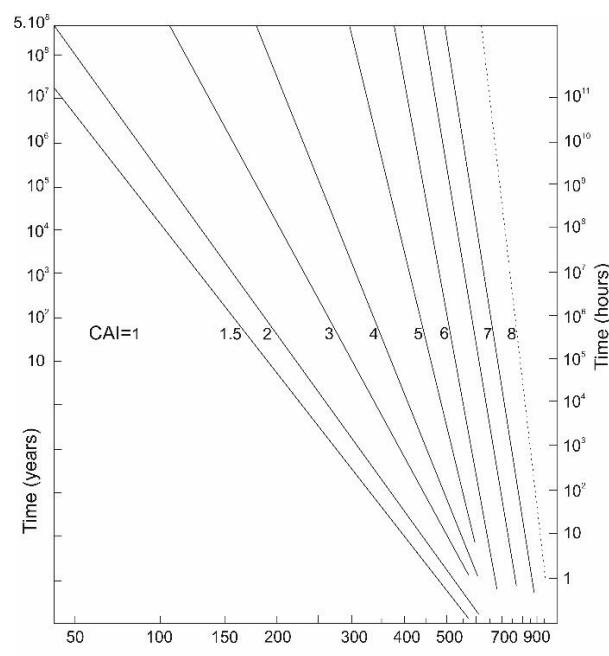

شکل ۱۱- تعیین رنگ عناصر کنودونتی در برش انارک

^{۳۰} Bagheri and Stampfli, 2008

$^{\circ}\text{C}$	Organic Metamorphic Facies	Conodonts CAI Ranges	Associated Hydrocarbons	Vitrinite reflectance %Ro
-50	Immature	1	Early dry gas, wet gas and oil	0.70 - 0.85
100	Mature	1½, 2	Heavy to light oil and wet gas	0.85 - 1.30
150	Supermature	3	Dry gas or Barren	1.40 - 1.95
200		4		1.95 - 3.60
250				

شکل ۱۲- جدول شاخص تغییر رنگ کنودونت‌ها در ارتباط با درجات رخساره‌های دگرگونی زیستی و رابطه آن با حضور یا عدم حضور هیدروکربور (اپستین و همکاران، ۱۹۷۷^{۳۱})

شکل ۱۳- نمودار رابطه زمان رسوب گذاری و درجه حرارت (اپستین و همکاران، ۱۹۷۷)

^{۳۱} Epstein et al., 1977

۷- نتیجه گیری

بررسی برش انارک در حاشیه غربی ورقه ایران مرکزی منجر به شناسایی تعداد ۶۷ گونه‌ی کنودونتی از ۱۸ جنس گردید که بر این اساس ۲۲ زون زیستی مربوط به زمان‌های دونین پسین تا کربونیفر تفکیک گردید. همچنین ۳ مرز زیستی فرازنین- فامنین، دونین- کربنیفر و کربنیفر زیرین- بالایی در برش مذکور تشخیص داده شد. بررسی فونای کنودونتی، زیست رخساره‌های کنودونتی و فراوانی فونای کنودونتی در برش انارک و بررسی رخساره‌های سنگی حاکی از استقرار پلتفرم ایران مرکزی در بخش‌های کم عمق پالئوتیس نسبت به برش های حوضه اروپا و آمریکا می باشد. حضور و فراوانی کنودونت‌های جنس پالماتولبیس و بیسپاتودوس در فامنین پسین و جنس‌های گناتوودوس، ایدیوگناتوودوس، راجیستوگناتوودوس در کربنیفر این برش حاکی از شباهت حوضه‌ای برش انارک با حوضه طبس می باشد. همچنین بررسی اندیس تغییر رنگ کنودونت‌ها حاکی از کاهش میزان CAI در فامنین نسبت به فرازنین و کربنیفر می باشد.

سپاس و قدردانی

مقاله حاضر برگرفته از پایان نامه دکتری نویسنده اول در گروه زمین شناسی دانشگاه اصفهان می باشد که بدین وسیله از معاونت پژوهش و فناوری دانشگاه اصفهان سپاسگزاری می گردد. همچنین نگارندگان از حمایت‌های علمی و لجستیکی گروه زمین شناسی دانشگاه اصفهان نیز قدردانی می نمایند. همچنین از داوران مقاله آقایان دکتر مهدی بزدی و دکتر حامد عامری تشکر و قدردانی می گردد.

منابع

- [1] بهرامی، ع.، حمدی، ب.، و مصدق، ح.، ۱۳۹۱، تغییرات دیرینه‌شناسخی رسوبات کربنیفر در برش سیمه‌کوه (شمال دامغان) با معرفی ۴ زون کنودونتی: علوم زمین، جلد ۸۴ صفحه ۴۲-۳۴.
- [2] بهرامی، ع.، و یزدی، م.، ۱۳۹۱، رخساره زیستی کنودونت‌های مرز دونین- کربنیفر در ایران مرکزی (برش قلعه کلاگو، حوض دو راه ۱ و ۲) و مقایسه آن با برش‌های حوضه آلپ در اروپا و ارتباط آنها با حداده زیستی هنگنبرگ: پژوهش‌های چینه‌نگاری و رسوب‌شناسی، جلد ۴۹، شماره ۴، صفحه ۵۹-۸۰.
- [3] پرویزی، ط.، بهرامی، ع.، کایسر، س.ا.، و کونیگشوف، پ.، ۱۳۹۹، زیست چینه نگاری نهشته‌های دونین پایانی- کربنیفر آغازین در برش تبل آباد، شمال شرق شاهرود، البرز شرقی: پژوهش‌های چینه‌نگاری و رسوب‌شناسی، اصفهان، ایران، جلد ۷۸، صفحه ۱۱۴-۱۹.
- [4] ALBERTI, H., GROOS-UFFENORDE, H., STREEL, M., UFFEN-ORDE, H. and WALLISER, O.H., 1974, The stratigraphical significance of the Protognathodus fauna from Stockum (Devonian/Carboniferous boundary): *Rhenish*, 263-276.
- [5] AMLER, M.R., 1993, Shallow marine bivalves at the Devonian/Carboniferous boundary from the Velbert Anticline (Rheinisches Schiefergebirge): *de Annales de la Societe geologique Belge*, **115**, 405-423.
- [6] ASHOURI, A.R., 1990, Devonian and Carboniferous conodont faunas from Iran. Ph.D. thesis, University of Hull, 351.
- [7] ASHOURI, A.R., 1997b, Revision in stratigraphical position of Cephalopod Bed and Devonian-Carboniferous boundary in the Howz-e-Dorah and introducing five conodont zones: *Journal of Geosciences*, **6**, 10-17 [in Persian].
- [8] ASHOURI, A.R., 1998, The Devonian-Carboniferous boundary in the Ozbak-Kuh area: *Geosciences Scientific Quarterly Journal*, **7**, 47-53 [in Persian].
- [۹] ASHOURI, A.R., 2006, Middle Devonian – Early Carboniferous conodont fauna from the Khoshyeilagh Formation Alborz Mountains, north Iran: *Journal of Scientific Research*, **17**, 53-65.

- [1] BAGHERI, S. and STAMPFLI, G., 2008, The Anarak, Jandaq and Posht-e-Badam metamorphic complexes in central Iran: new geological data, relationships and tectonic implications: *Tectonophysics*, **451**, 123–155.
- [11] BAHRAMI, A., CORRADINI C. and YAZDI, M., 2011a, Upper Devonian-Lower Carboniferous conodont biostratigraphy in Shotori rang, Tabas area, Central Iran Microplate: *Bollettino della Società Paleontologica Italiana*, **50**, 35-53.
- [12] BAHRAMI, A., GHOLAMALIAN A., CORRADINI C. and YAZDI, M., 2011b, Upper Devonian conodont biostratigraphy of Shamsabad section, Kerman province, Iran: *Rivista Italiana di Paleontologia e Stratigrafia*, **117**, 199-209.
- [13] BAHRAMI, A., KÖNIGSHOF, P., VAZIRI-MOGHADDAM, H., SHAKERI, B. and BONCHEVA, I., 2019, Conodont stratigraphy and conodont biofacies of the shallow-water Kuh-e-Bande-Abdol-Hossein section (SE Anarak, Central Iran): Palaeobiodiversity and Palaeoenvironments, **99**, 477–494.
- [14] BAKHTIARI, S., 2005, Road atlas of Iran Gitashenasi: *Geological and Cartographic Institute*, 1:1000,000: Tehran, Iran.
- [15] BAESEMANN, J. F. and LANE, H. R., 1985, Taxonomy and evolution of the genus Rhachistognathus Dunn (Conodonts; Late Mississippian to early middle Pennsylvanian): *Courier Forschungsinstut Senckenberg*, **74**, 93–136.
- [16] BECKER, R.T., 1993a, Analysis of ammonoid palaeo-geography in relation to the global Hangenberg (terminal Devonian) and Lower Alum Shale (Middle Tournaisian) Events: *Annales de la Societe geologique Belgique*, **115**, 459–473.
- [17] BECKER, R.T., 1993b, Anoxia, eustatic changes and Upper Devonian to lowermost Carboniferous global ammonoid diversity: In: House, M.R. (Ed.), 1993, The Ammonoidea: Environment, Ecology and Evolutionary Change: *The Systematics Association Special Volume*, **47**, 115–163, Clarendon Press, Oxford.
- [18] BECKER, R.T., 1996, New faunal records and holostratigraphic correlation of the Hasselbachatal D/C boundary auxiliary stratotype (Germany): *Annales de la Societe geologique de Belgique*, **117**, 19–45.
- [19] BECKER, R.T., KAISER, S.I. and ARETZ, M., 2016, Review of chrono-, litho- and biostratigraphy across the global Hangenberg Crisis and Devonian–Carboniferous Boundary: In: Becker, R.T., Konigshof, P. and Brett, C.E. (Eds.), 2016, Devonian Climate, Sea Level and Evolutionary Events: Geological Society, London, Special Publications, 423.
- [20] BELKA, Z. and KORN, D., 1994, Re-evaluation of the Early Carboniferous conodont succession in the Esla area of the Cantabrian Zone (Cantabrian Mountains, Spain): *Courier Forschungsinstirur Senckenberg*, **168**, 183–193.
- [21] BEINERT, R.J., KLAPPER, G., SANDBERG, C.A. and ZIEGLER, W., 1971, Revision of Scaphignathus and description of Clydagnathus ormistonii n. sp. (Conodonta, Upper Devonian): *Geologica et Palaeontologica*, **5**, 81-91.
- [22] BERBERIAN, M. and KING, G.C.P., 1981, Toward a Paleogeographic and Tectonic evolution of Iran: *Canadian Journal of Earth Sciences*, **18**, 210–265.
- [23] BERRA, F., ZANCHI, A., ANGIOLINI, L., VACHARD, D., VEZZOLI, G., ZANCHETTA, S., BERGOMI, M., JAVADI, H.J. and KOUHPEIMA, M., 2017, The Upper Palaeozoic Godar-e-Siah Complex of Jandaq: Evidence and significance of a north Palaeotethyan succession in Central Iran: *Journal of Asian Earth Sciences*, **138**, 272–290.
- [24] BISCHOFF, G., 1957, Die Conodonten-Stratigraphie des rhenoherzynischen Unterkarbons mit Berücksichtigung der Wocklumeria-Stufe und der Devon-Karbon Grenze: *Abhandlungen des Hessisches Landesamt für Bodenforschung*, **84**, 115–137.
- [25] BLESS, M.J.M., BECKER, R.T., HIGGS, K., PAPROTH, E. and STREEL, M., 1993, Eustatic cycles around the Devonian Carboniferous boundary and the sedimentary and fossil record in Sauerland (Federal Republic Germany): *Annales de la Societe geologique de Belgique*, **115**, 689-702.
- [26] BLUMENSTENGEL, H., 1993, Ostracodes from the Devonian Carboniferous boundary beds in Thuringia (Germany): *Annales de la Societe geologique de Belgique*, **115**, 115-483.
- [27] BRANSON, E.B. and MEHL, M.G., 1934a, Conodonts from the Grassy Creek shale of Missouri: *Missouri University Studies*, **8**, 171–259.
- [28] BRANSON, E.R., 1934, Conodonts from the Hannibal Formation of Missouri: *Missouri University Studies*, **8**, 301–343.
- [29] BRENCKLE, P.L., BAESEMANN, J.F., LANE, H.R., WEST, R.R., WEBSTER, GO., LANGENHEIM, R.L., BRAND, U. and RICHARDS, B.C., 1997, Arrow'Canyon, the Mid-Carboniferous boundary stratotype: In: BRENCKLE, P.L. and PAGE, W.R. (Eds.), 1997, PaleoForams '97 Guidebook: PostConference field trip to the Arrow Canyon Range, southern Nevada, U.S.A.: Cushman Foundation for Foraminiferal Research Supplement to Special Publication, **36**, 13-32.

- [30] BULTYNCK, P., 2003, Devonian Icriodontidae: biostratigraphy, classification and remarks on paleoecology and dispersal: *Revista Espanola de Micropaleontologia*, **35**, 295–314.
- [31] CARMICHAEL, S., WATERS, J., KÖNIGSHOF, P., SUTTNER, T. and KIDO, E., 2019, Paleogeography and paleoenvironments of the Late Devonian Kellwasser Event: A review of its sedimentological and geochemical expression: *Global and Planetary Change*, **183**; <https://doi.org/10.1016/j.gloplacha.2019.102984>.
- [32] CLARK, D. L., and ROSSER, S. V., 1976, Analysis of paleoecologic factors associated with the Triassic parachirognathus Furnishius conodont fauna in utah 7 nevada: *university of Wisconsin*, 269–303.
- [33] CORRADINI, C., 2003, Famennian (late Devonian) conodonts from the Corona Mizziu section (SE Sardinia, Italy): *Palaeontographia Italica*, **89**, 63–114.
- [34] CORRADINI, C., SPALLETTA, C., KAISER, S.I. and MATYJA, H., 2013, Conodonts across the Devonian/Carboniferous Boundary: *Conodonts from the Andes*, **51**, 13–16.
- [35] CORRADINI, C., SPALLETTA, C., MOSSONI, A., MATYJA, H. and OVER, D.J., 2016, Conodont across the Devonian/Carboniferous boundary: a review and implication for the redefinition of the boundary and a proposal for an updated conodont zonation: *Geological Magazine*, 1–15.
- [36] CORRADINI C., SPALLETTA C., MOSSONI A., MATYJA H. and OVER D.J., 2017a, Conodonts across the Devonian / Carboniferous boundary: areview and implication for the redfinitionof the boundary and a proposal for an updated conodont zonation: *Geological Magazine*, **154**, 888–902.
- [37] CORRADINI, C., SCHONLAUB H. P. and KAISER, S.I., 2017b, The Devonian/Carboniferous boundary in the Grüne Schneid section: *International Conodont Symposium* 4, 271–275.
- [38] DAVYDOV, V., KORN, D. and SCHMITZ, M., 2012, The Carboniferous period in The Geologic Time Scale: In: Gradstein, F., OGG, J.G., SCHMITZ, M. and Ogg, G. (Eds.), 2012, *Elsevier, Boston, Mass*, 603–651.
- [39] DUNN, D.L., 1966, New Pennsylvanian Platform Conodonts from southwestern United States: *Journal of Paleontology*, **40**, 1294–1303.
- [40] ELLISON, S.P. and GRAVES, R.W., 1941, Lower Pennsylvanian (Dimple Limestone) conodonts of the Marathon region, Texas: *School of Mines and Metallurgy*, **14**, 21.
- [41] EPSTEIN, A. G., EPSTEIN, J. B. and HARRIS, L.D. 1977, Conodot color Alteration an index to Organic Metamorphism: *Geological Survey, Proftional Paper*, **995**, 1-27.
- [42] GIRARD, C., KLAPPER, G. and FEIST, R., 2005, Subdivision of the terminal Frasnian linguiformis conodont Zone, revision of the correlative interval of Montagne Noire Zone 13 and discussion of stratigraphically significant associated trilobites, 181–198: In: OVER, D.J., MORROW, J.R. and WIGNALL, P.B. (Eds.), 2005, Understanding Late Devonian and Permian-Triassic Biotic and Climatic Events: Towards an Integrated Approach, *Developments in Palaeontology and Stratigraphy* 20, Elsevier, Amsterdam.
- [43] GRADSTEIN, F.M., J.G., OGG, A.G., SMITH, F.P., AGTEBERG, W., BLEEKER, R.A., COOPER, V., DAVYDOV, P., GIBBARD, L.A., HINNOV, M.R.,HOUSE, L., LOURENS, H-P., LUTERBACHER, J., MC ARTHUR, M.J., MELCHIN, L.J., ROBB, P.M., SADLER, J., SHERGOLD, M., VILLENEUVE, B.R., WARDLAW, J., ALI, H., BRINKHUIS, F.J., HILGEN, J., HOOKER, R.J., HOWARTH, A.H., KNOLL, J., LASKAR, S., MONECHI, J , POWELL, K.A., PLUMB, I., RAFFI, U., RÖHL, A., SANFILIPPO, B., SCHMITZ, N.J., SHACKLETON, G.A., SHIELDS, H., STRAUSS, J., VAN DAM, J., VEIZER, TH., VAN KOLFSCHOTEN and WILSON, D., 2004, *Geologic Time Scale 2004*: Cambridge University Press, 589.
- [44] HAQ, B.U. and SCHALTTER, S.R., 2008, A Chronology of Paleozoic Sea-Level Changes, *Science*, v. 322, 64–68.
- [45] HARTNFELS, S., 2011, Die globalen Annulata-Events und die Dasberg-Krise (Famennium, Oberdevon) in Europa und Nord-Afrika: hochauflösende Conodonten-Stratigraphie, KarbonatMikrofazies, Paläoökologie und Paläodiversität: *Münstersche Forschungen zur Geologie und Paläontologie*, **105**, 17–527.
- [46] HASS, W. H., 1953, Conodonts of the Barnett Formation of Texas: *United States Geological Survey Professional Paper*, **243**, 69–94.
- [47] HELMS, J., 1959, Conodonten aus dem Saalfelder Oberdevon (Thuringen): *Geologie*, **8**, 634–677.
- [48] HELMS, J., 1961, Die “nodoscostata-Gruppe” der Gattung Polygnathus: *Geologie*, **10**, 674–711.
- [49] HELMS, J., 1963, Zur Phylogenetische und Taxionomie von Palmatolepis (Conodontida, Oberdevon): *Geologie*, **12**, 449–485.
- [50] HIGGINS, A.C. and BOUCKAERT, J., 1968, Conodont stratigraphy and paleontology of the Namurian of Belgium: *Memoir du Service Geologique de Belgique*, **10**, 64.
- [51] HUDDLE, J. W., 1934, Conodonts from the New Albany Shale of Indiana: *Bulletin America Paleontology*, **21**, 1 –136.

- [52] HUANG, C. and GONG, J., 2016, Timing and patterns of the Frasnian–Famennian event: Evidences from high-resolution conodont biostratigraphy and event stratigraphy at the Yangdi section, Guangxi, South China: *Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology*, **448**, 317–338.
- [53] ISBELL, J.L., MILLER, M.F., WOLFE, K.L. and LENAKER, P., 2003, Timing of late Paleozoic glaciation in Gondwana: Was glaciation responsible for the development of Northern Hemisphere cycloths?: *Special Paper of the Geological Society of America*, 5-24.
- [54] JI, Q. and ZIEGLER, W., 1993, The Lali section: an excellent reference section for Late Devonian in South China: *Courier Forschungsinstitut Senckenberg*, **157**, 183.
- [55] JOHNSON, J., KLAPPER, G. and SANDBERG, C. A., 1985, Devonian eustatic fluctuations in euramerica: *Geological Society American Bulletin*, **96**, 567–587.
- [56] JOHNSON, J.G. and SANDBERG, C.A., 1989, Devonian eustatic events in the Western United States and their biostratigraphic responses: In: McMillan, N.J., Embry, A.F. and Glass, D.J. (Eds.), 1989, Devonian of the World: *Canadian Society of Petroleum Geologists Memoir 14*, **3**, 171–179.
- [57] JOHNSON, J. G., KLAPPER, G. and ELRICK, M., 1996, Devonian transgressive-regressive cycles and biostratigraphy, northern Antelope Range, Nevada: establishment of reference horizons for global cycles: *Palaios*, 3-14.
- [58] KAISER, S.I., 2005, Mass Extinctions, Climatic and-Oceanographic Changes at the Devonian–Carboniferous Boundary. PhD thesis, Fakulta „t fu „r Geowissenschaften, Ruhr-Universita „t Bochum, 120.
- [59] KAISER, S. I., BECKER, R. T., SPALLETTA, C. Steuber, T., 2009, High-resolution conodont stratigraphy, biofacies and extinctions around the Hangenberg Event in pelagic successions from Austria, Italy and France. *Palaeontographica Americana*, **63**, 97–139.
- [60] KAISER, S.I., STEUBER, T., BECKER, R.T. and JOACHIMSKI, M. M., 2006, Geochemical evidence for major environmental change at the Devonian–Carboniferous boundary in the Carnic Alps and the Rhenish Massif: *Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology*, **240**, 146–160.
- [61] KAISER, S.I., ARETZ, M. and BECKER, R.T., 2015, The global Hangenberg Crisis (Devonian–Carboniferous transition): review of a first-order mass extinction, 387–437: In: BECKER, R.T., Kroh, A. and J. H. Nebelsick, 2010, Echinoderms and Oligo-Miocene Carbonate Systems: Potential applications in sedimentology and environmental Reconstruction, carbonate systems during the Oligocene-Miocene climatic transition, Wiley-Blackwell, 201-228.
- [62] KLAPPER, G. and ZIEGLER, W., 1979, Devonian conodont biostratigraphy: In House, M.R., Scrutton, C.T. and Bassett, M.G. (eds) The Devonian System: Special Papers in Paleontology, **23**, 199–224.
- [63] KLAPPER, G. and LANE, H. R., 1985, Upper Devonian (Frasnian) conodonts of the Polygnathus biofacies, N.W.T., Canada: *Journal of Paleontology*, **59**, 904–951.
- [64] KONIGSHOF, P., 1992, Der Farbanderungs index von conodonten (CAI) in palaeozoischen Gesteinen (Mitteldevon bis Unterkarbon) des Rheinischen schiefergebirges eine Erganzung zur Vitrinitreflexion: *Courier Forschungsinstitut Senckenberg*, **146**, 1-115.
- [65] KONIGSHOF, P., 2003, Conodont deformation patterns and textural alteration in Paleozoic conodonts: examples from Germany and France: *Senckenbergiana lethae*, 149-156.
- [66] KRUMHARDT, A.P., HARRIS, A. and WATTS, K.F., 1996, Lithostratigraphy, microlithofacies and conodont biostratigraphy and biofacies of the Wahoo limestone (Carboniferous), Eastern Sadlerochit Mountains, Northeast Brooks Range, Alaska: United States Geological Survey Professional Paper, **1568**, 1–70.
- [67] LANE, H.R., SANDBERG, Ch. and ZIEGLER, W., 1980, Taxonomy and phylogeny of some Lower Carboniferous conodonts and preliminary standard post – Siphonodella zonation: *Geologica et Paleontologica*, **14**, 117–164.
- [68] LANE, H.R., BRENCKLE, P.L., BAESEMANN, J.F. and RICHARDS, B.C., 1999, The IUGS boundary in the middle of the Carboniferous and: arrow Canyon, Nevada, USA. *Episodes*, **22**, 272–283.
- [69] LEVEN, E.J.A., DAVYDOV, V.I. and GORGIJ, M.N., 2006, Pennsylvanian Stratigraphy and Fusulinids of Central and Eastern Iran: *Palaeontol. Electronica*, **9**, 1-36.
- [70] MENNING, M., ALEKSEEVE, A. S., CHUVASHOV, B.I. and DAVYDO, V., 2006, Global time scale and regional stratigraphic reference scales of Central and West Europe, East Europe, Tethys, South China and North America as used in the Devonian-Carboniferous-Permian Correlation Chart 2003 (DCP 2003): *Palaeogeography Palaeoclimatology Palaeoecology*, **240**, 318-372.
- [71] MEISCHNER, D. and NEMYROVSKA, T., 1999, Origin of Gnathodus bilineatus (Roundy, 1926) related to goniatite zonation in Rhenisches Schiefergebirge, Germany: *Bolletino della Societ` Paleontologica Italiana*, **37**, 427-442.

- [72] METZGER, R.A., 1994, Multielement reconstructions of Palmatolepis and Polygnathus (Upper Devonian, Famennian) from the Canning Basin, Australia and Bactrian Mountain, Nevada: *Journal of Paleontology*, **68**, 617–647.
- [73] MILLER, J. F., 1969, Conodont fauna of the North Peak Limestone (Cambro – Ordovician), House RangeUtah: *Journal of Paleontology*, 413-439.
- [74] MOSSONI, A., CARTA, N., CORRADINI, C. and SPALLETTA, C., 2013, Famennian-Tournasian Conodonts from the Monte taccu section (Sardinia, Italy), *Publicación Especial*, **13**, 85-90.
- [75] MOSSONI, A., CARTA, N., CORRADINI, C. and SPALLETTA, C., 2015, Conodonts across the Devonian/Carboniferous boundary in SE Sardina (Italy): *Bulletin of Geosciences*, **90**, 371-388.
- [76] MULLER, K.J., 1956, Zur Kenntnis der Conodonten-Fauna des europäischen Devons, 1; Die Gattung Palmatolepis: *Abhandlungen und Senckenbergischen Naturforschenden Gesellschaft*, **494**, 1–70.
- [77] NEMIROVSKAYA, T.L. NIGMADGANOV, M., 1994, The MidCarboniferous Conodont Event: *Courier Forschungsinstitut Senckenberg*, **168**, 319-333.
- [78] NEMIROVSKAYA, T. I., 1999, Bashkirian Conodonts of the Donets Basin, Ukraine: *Scripta Geologica*, 115.
- [79] NEMYROVSKA, T.I., Perret-Mirouse M-F and Weyant M., 2006, The early Viséan (Carboniferous) conodonts from the Saoura Valley, Algeria: *Acta Geologica Polonica*, **56**, 361–370.
- [80] OVANATANOVA, N.S., 1969, New Upper Devonian conodonts from the central region of the Russian platform and of the Timan: In Fauna and stratigraphy of the Palaeozoic of the Russian platform: *Nedra*, 39–141.
- [81] OVNATANOVA, N.S. and KONOVOVA, L.I., 2008, Frasnian conodonts from the Eastern Russian Platform: *Paleontological Journal*, **42**, 997-1166.
- [82] OVNATANOVA, N.S. and KONOVOVA, L.I., 2001, Conodonts and Late Devonian (Frasnian) biostratigraphy of central regions of Russian platform: *Courier Forschungsinstitut Senckenberg*, **233**, 1–115.
- [83] Özdemir, A., 2012, Stage boundries in the Mississippian of Taurides based on conodont data: statistical analysis taxonomy and biostratigraphy. PhD thesis, The Graduate school of Natural and Applied science of Middle East Technical University, 358.
- [84] PASCHALL, O., CARMICHAEL, S.K., KOENIGSHOF, P., WATERS, J. A., TA, P.H., KOMATSU, T. and DOMBROWSKI, A., 2019, The Devonian-Carboniferous boundary in Vietnam: Sustained ocean anoxia with a volcanic trigger for the Hangenberg Crisis?: *Global and Planetary Change*, **175**: 64-81
- [85] RICHARDS, B.C. and ARETZ, M., 2010, Report on the CCS Field Meeting in the Cantabrian Mountains, northwest Spain: Newsletter on Carboniferous Stratigraphy, **28**, 7–14.
- [86] ROUDNY, P. V., 1926, Part 2, The micro-fauna, in Roundy, P. V., Girty, G. H. and Goldman, M. I., Mississippian formations of San Saba County, Tex: United States Geological Survey Professional Paper, 146, 5-23.
- [87] SALTZMAN, M.R. and THOMAS, E., 2012, Carbon isotope stratigraphy; in The Geological Time Scale 2012: In: Gradstein, F.M., Ogg, G.J., SCHMITZ M.D. and Ogg, G.M. (Ed.), 2012, Carbon isotope stratigraphy, Elsevier BV, **1**, 207–232.
- [88] SANDBERG, C.A. and ZIEGLER, W., 1973, Refinement of standard Upper Devonian conodont zonation based on sections in Nevada and West Germany: *Geologica et Palaeontologica*, **7**, 97–122
- [89] SANDBERG, C.A., ZIEGLER, W., LEUTERITZ, K. and BRILL, S.M., 1978, Phylogeny, speciation and zonation of Siphonodella (Conodonts, Upper Devonian and Lower Carboniferous), Newsletters on Stratigraphy, Stuttgart, Gebrueder Borntraeger, **7**, 102-120.
- [90] SANDBERG, C. A. and DREESEN, A., 1984, Late Devonian icriodontid biofacies models and alternate shallow water Conodont zonation, 143-178. In: Clark, D. L. (Ed.), 1984, Conodont biofacies and provincialism: *Geological Society of America, Special paper*, **196**.
- [91] SANDBERG, C.A. and GUTSCHICK, R.C., 1984, Distribution, microfauna and source-rock potential of Mississippian Delle Phosphatic Member of Woodman Formation and equivalents, Utah and adjacent States: In: WOODWARD, J., MEISSNER, F.F. and CLAYTON, J.L. (Eds.), 1984, Hydrocarbon source rocks of the Greater Rocky Mountain region, Denver Colorado, Rocky Mountain: Association of Geologists, 135-178.
- [92] SANDEMANN, D., 1955a, Oberdevonische Conodonten (to II): *Senckenbergiana lethaea*, **36**, 123–156.
- [93] SANDEMANN, D., 1955b, Beitrag zur untergliederung des Oberdevons nach Conodonten: Neues Jahrbuch für Geologie und Paläontologie, Abhandlungen, **100**, 324–331.
- [94] SAVAG, N.M. and FUNAI, C. A., 1980, Devonian Conodonts of Probable Early Frasnian Age from the Coronados Islands of Southeastern Alaska: *Journal of Paleontology*, **54**, 806–813.
- [95] SEPkoski, J. J., 1996, Patterns of Phanerozoic extinction: In: WALLISER, O.H. (Ed.), 1996, Global Events and Event Stratigraphy in the Phanerozoic: Springer, 35-51.

- [96] Sharkovski, M., Susov, M., and Krivyakin, B., 1984, Geology of the Anarak area (Central Iran), Explanatory text of the Anarak quadrangle map: *Geological Survey of Iran*, Scale, 1: 250. 000, V/O Technoexport, Report, 19. Tehran, 143.
- [97] SIMAKOV K.V., (1993). “The dynamics and biochronological structure of the Hangenbergia bioevent”, *Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology*, **104**, 127-137.
- [98] SMITH, L.B. and READ, J.F., 2000, Rapid onset of late Paleozoic glaciation on Gondwana: Evidence from Upper Mississippian strata of the Midcontinent, United States: *Geology*, **28**, 279–282.
- [99] SPALLETTA, C., PERRI, M. C., OVER, D.J. and CORRADINI, C., 2017, Famennian (Upper Devonian) conodont zonation: revised global standard: *Bulletin of Geosciences*, **92**, 31-57.
- [100] STAUFFER, C. R., 1938, Conodonts of the Olentangy Shale: *Journal of Paleontology*, **12**, 411-433.
- [101] SUDAR, M. N., novak, M., KORN, D. and Jovanović, D., 2018, Conodont biostratigraphy and carbonate microfacies of the Late Devonian to Mississippian Milivojevića Kamenjar section (Družetić, NW Serbia): *Bulletin of Geosciences*, **93**, 163-183.
- [102] SUSOV, M., DOVRYANKIN, A. and SELIVANOW, E., 2000, Anarak: *Geological survey of Iran*, Scale 1:100000.
- [103] THOMAS, L.A., 1949, Devonian-Mississippian Formations of southeast Iowa: *Bulletin of the Geological Society of America*, **60**, 403–138.
- [104] ULRICH, E. O. and BASSLER, R. S., 1926, A classification of the toothlike fossils, conodonts, with descriptions of American Devonian and Mississippian species: *United States National Museum*, Proc., **68**, 63.
- [105] THOMSON, T.L. and FELLOWS, L.D., 1970, Stratigraphy and Conodont biostratigraphy of Kinderhookian and Osagean (lower Mississippian) rocks of southwestern Missouri and adjacent areas: Missouri Geological Survey and Water Resources, Rolla, Missouri, **45**, 1-263.
- [106] VARKER, W.J., OWENS, B. and RILEY, N.J. 1991. Integrated biostratigraphy for the proposed Mid-Carboniferous boundary stratotype, Stonehead Beck, Cowling, north Yorkshire, England: In: BRECKLE, P. L. and MANGER, W. L. (Eds.), 1991, International Correlation and Division of the Carboniferous System: *Courier Forschungsinstitut Senckenberg*, **130**, 221-235.
- [107] WALLISER, O. H., 1996b, Global Events of Devonian and Carboniferous: In: WALLISER, O. H., (Ed.), 1996, Global Events and Event Stratigraphy in the Panerozoic, *Spring, Berlin, Heidelberg New York*, 225-250.
- [108] WEBER, H. M., 2000a, Die karbonatischen Flachwasserschelfe im europäischen Oberfamennium. – Unpublished Ph.D. Thesis, University of Cologne, 192.
- [109] Wendt, J., Kaufmann, B., Belka, Z., Farsan, N. and Karimi Bavandpur, A., (2005) Devonian/Lower Carboniferous stratigraphy, facies patterns and palaeogeography of Iran. Part II. Northern and Central Iran: *Acta Geologica Polonica*, **55**, 31–97.
- [110] YAZDI, M., 1999, Late Devonian-Carboniferous conodonts from Eastern Iran: *Rivista Italiana di Paleontologia e Stratigrafia*, **105**, 167-200.
- [111] ZIEGLER, W. and SANDBERG, C.A., 1984, Palmatolepis-based revision of upper part of standard Late Devonian conodont zonation: In: Clark, D. L. (Ed), 1984, conodont biofacies and provincialism: *Geological Society of America Special Paper*, 179-194.
- [112] ZIEGLER, W., 1962b, Die Conodonten aus den Geröllen des Zechsteinkonglomerates von Rossenray (südwestlich Rheinberg/Niederrhein): *Fortschritte in der Geologie von Rheinland und Westfalen*, **6**, 391–406, pre-print 1960.
- [113] ZIEGLER, W. ,1969, Eine neue Conodonten fauna aus dem höchsten Oberdevon: *Fortschritte Geologie von Rheinland und Westfalen*, **17**, 179–191.
- [114] ZIEGLER, W. and SANDBERG, C. A., 1990, The Late Devonian Standard Conodont Zonation: *Courier Forschungs Institut Senckenberg*, **121**, 1–115.
- [115] ZIEGLER, W. and SANDBERG, C. A., 1996, Reflexions on the Frasnian and Famennian stage boundary decisions as a guide to future deliberations: *Newsletters on Stratigraphy*, **33**, 157 –180.
- [116] ZIEGLER, W. and SANDBERG C.A., 2000, Utility of Palmatolepis and Icriodontids in recognizing Upper Devonian series, stages and possible substage boundaries: *Courier Forschungs Institut Senckenberg*, **225**, 335-437.

Biostratigraphy, conodont biofacies and CAI of Late Devonian-Carboniferous deposits in Anarak section, Central Iran

Elahe Sattari¹, Ali Bahrami^{2*}, Hossein Vaziri-Moghaddam³, Azizolah Taheri⁴, Sandra Isabella Kaiser⁵, Peter Königshof⁶

1-Ph.D. in Paleontology & Stratigraphy, Department of Geology, Faculty of Sciences, University of Isfahan

2- Associate Professor, Department of Geology, Faculty of Science, University of Isfahan

3- Professor, Department of Geology, Faculty of Sciences, University of Isfahan

4- Professor, Faculty of Earth Science, Shahrood University of technology, Shahrood, Iran

5- Museum of Natural History Stuttgart, Stuttgart, Germany

6-Senckenberg – Research Institute and Natural History Museum, Frankfort, Germany

*a.bahrami@sci.ui.ac.ir; Bahrami_geo@yahoo.com

Received: May 2020, Accepted: August 2020

Abstract

Late Devonian-Carboniferous (Mississippian-Pennsylvanian) conodonts fauna of Anarak section, NE Isfahan (central Iran), led to identifying 67 conodont species belonging to 18 genera. 22 conodont bio-intervals were separated; 15 biozones belong to Late Devonian and 7 biozones belong to carboniferous (Mississippian-Pennsylvanian) time interval. Based on field observation and sedimentological features and characteristics, the section, subdivided into 5 lithostratigraphic unit. The conodonts element show dark color, CAI=4 (11-a) in Frasnian biozones, light color, CAI= 1.5-2 (11-b,c) in Famennian and dark color in Carboniferous CAI= 5-5.5 (11-d,e) these changes in the Color Alteration Index reveals texture maturity and the possibility of hydrocarbure potential in the Famennian stage.

Key words: Devonian, Carboniferous, Anarak section, Conodont biozones, Conodont biofacies.